

GLASILO OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Ribniške novice

Maj 2023, številka 23

PREJEMNIKI PRIZNANJ V LETU 2023:

- Priznanje Občine Ribnica na Pohorju – Štefanija Lesjak
- Zlata plaketa – Miro Novak, dr. med. spec.
- Zlata plaketa – Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju
- Priznanje župana – Rok Smonkar

Vsebina

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, CENJENE SODELAVKE IN SODELAVCI, DRAGI PRIJATELJI!	3	PLANINSKI TABOR – JEŽA 2022	25
PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU.....	5	OB 30. LETNICI PLANINSKEGA DRUŠTVA	26
MOJA POT V SVETOVNE KUHARKE VODE	7	DRAMSKA SKUPINA ZNOVA V POLNEM ELANU.....	27
SLUŽBOVANJE V RIBNICI NA POHORJU	8	MIKLAVŽEVANJE, BOŽIČKOVANJE IN ŽIVE JASLICE V JOSIPDOLU	27
MOJI POHODI.....	8	V JOSIPDOLU SE DOGAJA	29
PRENOVA RIBNIŠKE KOČE.....	9	ROČNODELSKO DRUŠTVO POHORSKA ZARJA JOSIPDOL	30
KO LETO SPOLZI IZ ROK	10	DRŽAVNE ŽENSKE KMEČKE IGRE V MIRNI PEČI NA DOLENJSKEM.....	31
OLCARJI	11	DRUŠTVO KMETIC DRAVSKE DOLINE IZRAZI SVOJA STALIŠČA NA 9.	
JOSIPDOL.....	11	NUJNI SEJI ODBORA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO ...	32
STAR ČEVELJ	12	GREGORNOVA BUKEV	33
STARA HIŠA	12	NE BOJ SE ZA POMOČ, MI BDIMO DAN IN NOČ	33
OO DI RIBNICA - JOSIPDOL	12	RIBNIŠKA SKUPINA KORONARNEGA KLUBA DRAVSKE DOLINE	35
ZANIMIV ZVEZEK	14	KRVODAJALSTVO IN SOCIALNA POMOČ V OBMOČNI ORGANIZACIJI	
POGLED V STAROST.....	15	RDEČEGA KRIŽA RADLJE OB DRAVI.....	35
DESET LET SREČEVANJ	15	LETA 2022 SO SE RODILI	38
NEODGOVORNI DO OKOLJA	16	NAŠI NAJMLAJŠI	38
ZAHVALA	16	ČERNOBIL	41
JOGA NAM VELIKO POMENI.....	16	VLADA RAZGLASILA LETO 2023 ZA KAJUHOVO LETO	42
NALOŽBA V NAŠE DOBRO POČUTJE.....	17	OB OBČINSKEM PRAZNIKU V RIBNICI NA POHORJU SO PLIBERČANI IN	
DESETLETJE – CELA ULICA NORI!.....	17	RIBNIČANI SKLENILI PRIJATELJSTVO	43
SMO VZTRAJNI IN ORGANIZIRANI.....	17	POVOJNA OBNOVA PORUŠENE DOMOVINE JUGOSLAVIJE!	44
ZAKLJUČEK SMUČARSKSE SEZONE IN »KATRA FRATAR 2. KROG«	18	MEDOBČINSKO DRUŠTVO BRIGADIRJEV KOROŠKE MED VAMI	45
ŠPORTNO DRUŠTVO HUDI KOT V LETU 2022	19	SPOMINI.....	47
USPEŠNO ŠPORTNO LETO V DŠR JOSIPDOL	21	NOVOSTI PRI PROMETU S KMETIJSKIMI ZEMLJIŠČI	48
SLOVENCİ SMO!	22	EVROPSKO LETO SPRETNOSTI 2023	49
TURISTIČNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU	24	IZID 23. ŠTEVILKE RIBNIŠKIH NOVIC SO FINANČNO PODPRILI	49
		NAGRADNA KRIŽANKA.....	51

Ribniške novice

Izdajatelj in založnik:	Občina Ribnica na Pohorju Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju
Gradivo so zbrali in uredili:	Srečko Geč, Alenka Klemenc Kovač, Nataša Urbanc, Tina Fric Za vsebino člankov odgovarjajo avtorji.
Jezikovni pregled:	Tina Fric
Fotografije:	arhivi društev, Občine, avtorjev prispevkov, Gal Vivat (Ribniška koča), Jože Krušič (Lipov drevored)
Fotografija na naslovnici:	Lovro Fras
Oblikovanje in tisk:	Tiskarstvo in knjigoveštvo Grešovnik, d. o. o.
Naklada:	700 izvodov
Številka:	23. leto, maj 2023

SPOŠTOVANE OBČANKE IN OBČANI, SVETNICI IN SVETNIKI OBČINSKEGA SVETA OBČINE RIBNICA NA POHORJU, CENJENE SODELAVKE IN SODELAVCI, DRAGI PRIJATELJI!

Ponovno se družimo, obiskujemo razne prireditve, organiziramo proslave in tudi slavnostno sejo Občinskega sveta naše Občine, na kateri bomo spet podelili priznanja najbolj zaslužnim pred, upam, številnim občinstvom.

V letu 2022 se je iztekel tretji mandat, odkar vodim našo lokalno skupnost. Zadovoljen sem z dosedanjimi dosežki, glede na to, da ste mi na lokalnih volitvah ponovno zaupali mandat, pa menim, da tudi prebivalke in prebivalci Občine Ribnica na Pohorju prepoznate dobro delo občinske uprave. Zahvaljujem se vsem, ki ste me na volitvah podprli, ki ste podprli z moje strani predlagane kandidate za občinske svetnice in svetnike, hvala pa tudi vsem drugim, ki ste na voliščih oddali svoj glas in tako prispevali k demokratično izbranim predstavnikom v Občinskem svetu.

Seveda želim tudi letos predstaviti najpomembnejše uresničene projekte v letu 2022. Za obrambo in ukrepe ob izrednih dogodkih smo namenili dobrih 25.000 €. Gre predvsem za sredstva namenjena gasilcem in Civilni zaščiti. Trg dela in delovni pogoji so ukrepi za povečanje zaposljivosti, javna dela za urejanje okolja in vzdrževanje javnih površin, za kar smo porabili cca. 30.000 €. Programi v kulturi, kamor sodi knjižničarstvo, pa ljubiteljska kultura, tudi stroški za dvorano v Josipdolu, so bili deležni 68.000 €. Znesek dobrih 15.000 € pa smo v letu 2022 namenili športu in prostočasnim aktivnostim.

Dvigalo bo v šoli olajšalo delo zaposlenim in omogočilo lažji dostop gibalno oviranim osebam

večje postavke na tem delu proračuna pa so vzdrževanje in gradnja gozdnih cest z 99.000 €, projekt hodnika za pešce kot spodbujanje razvoja turizma 140.000 €, okrog 25.000 € pa smo porabili za promocijo in zemljiške operacije.

Obnovljena igrala in ograja balinišča v Josipdolu

Izobraževanje je v občini posebnega pomena. Gre za vrtec, osnovno in glasbeno šolstvo. Za te programe smo porabili dobrih 273.000 €.

Tudi socialno varstvo je velik uporabnik proračunskih sredstev. 110.000 € smo porabili za razne subvencije in oskrbnine za občane v domovih, ki ne zmorejo sami pokriti stroškov. Za kmetijstvo in gospodarstvo smo porabili 275.000 €,

Ekološki otok Hudi Kot

Ekološki otok Josipdol

Obnova stanovanj je stalnica v občinskem proračunu

Za gospodarske javne službe pa iz našega proračuna namenimo največ. Kar 394.000 € je bilo porabljenih v letu 2022 za vzdrževanje občinskih cest, varovanje okolja, prostorsko planiranje in stanovanjsko dejavnost.

Ker je žarni zid na pokopališču zaseden, smo pričeli z izgradnjo novega z enakimi kapacitetami, nova pridobitev pa bo prostor za raztros pepela. Menim, da bomo do občinskega praznika to investicijo že zaključili.

Občinski proračun v letu 2022 je bil dobrih 1,8 milijona €. V tem znesku je največji delež dohodnine oziroma glavarine 990.000 €, ostali denar pa predstavljajo različne davščine, denar pridobljen na državnih in evropskih razpisih in podobno. Iz zaključnega računa izhaja, da smo za investicije v letu 2022 porabili 268.000 €.

Odločitve Občinskega sveta in strategijo razvoja občine smo uresničevali uspešno, vsega storjenega pa se v kratkem sestavku ne da opisati. Seveda pa se zavedamo različnih interesov in prioritet svetnic in svetnikov. Na tem mestu se bivšemu Občinskemu svetu zahvaljujem za opravljeno delo.

Seveda pa vsega opisanega ne bi bilo brez mojih sodelavk in sodelavcev, ki mi s strokovnim, požrtvovalnim in uspešnim delom iz dneva v dan dokazujejo, da znajo, zmorejo in se jim ob tej priliki tudi iskreno zahvaljujem.

Spoštovane občanke in občani, cenjene sodelavke in sodelavci!

18. maja se srečamo na slavnostni seji ob že 23. občinskem prazniku, ko Občina praznuje prvi zapis imena Ribnica, leta 1266. Iz zgoraj opisanega je razbrati, da imamo tudi letos kar nekaj dobrih razlogov za praznovanje, zato vam ob prazniku iskreno čestitam. Posebne čestitke pa seveda letošnjim prejemnikom občinskih priznanj.

Župan Srečko GEČ

Protiprašna zaščita Ribnica na Pohorju

PRIZNANJA OBČINE RIBNICA NA POHORJU

PRIZNANJE OBČINE RIBNICA NA POHORJU

Priznanje Občine Ribnica na Pohorju prejme

Štefanija Lesjak

Predlagatelj:

Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju

Utemeljitev:

Prijaznost, skromnost, vztrajnost, pogum in trdo delo ter neomajna vera in upanje v boljšo prihodnost so vrline, ki so gospe Štefaniji Lesjak dajale moč, da je vse življenjske preizkušnje s pokončno držo lažje prenašala. Zнала je prisluhniti sočloveku, ljudem v stiski pa po svojih najboljših močeh nesebično pomagati. Ob skrbi za župnijsko cerkev je združevala ljudi, nanje prenašala znanje in tako ohranjala kulturno dediščino.

Za vse, kar je dobrega storila za našo lokalno skupnost, se ji zahvaljujemo s tem visokim priznanjem.

Štefanija Lesjak

ZLATA PLAKETA

Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju prejme

Miro Novak, dr. med. spec.

Predlagatelj:

Turistično društvo Ribnica na Pohorju

Utemeljitev:

Gospod Miro Novak, dr. med. spec. opravlja svoje poslanstvo v ambulanti Ribnica na Pohorju, enoti Zdravstvenega doma Radlje ob Dravi, že kar nekaj let. Izjemen strokovnjak, razumevač, prijazen, dosleden in dostopen v vsakem trenutku. Tudi v času pandemije, ko je bil dostop do zdravnikov otežen, so imele občanke in občani naše lokalne skupnosti kvalitetno zdravstveno oskrbo. Upamo in želimo si, da gospod Miro še vrsto let ostane v naši ambulanti.

Za dosežke in ravnanja, ki imajo odmeven pomen za razvoj in ugled Občine na humanitarnem področju, podeljuje Občinski svet Občine Ribnica na Pohorju gospodu Miru Novaku, dr. med. spec. Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju.

Miro Novak, dr. med. spec.

ZLATA PLAKETA

Zlato plaketo Občine Ribnica na Pohorju prejme
Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju

Predlagatelj:

Občinska organizacija Socialnih demokratov Ribnica na Pohorju

Utemeljitev:

Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju je že mnoga leta aktivno na področjih, ki omogočajo boljše, kvalitetnejše in polnejše življenje naših prebivalcev, posebej upokojencev in sploh starejših. Aktivna udeležba članov društva na gospodarskem, kulturnem, posebej pa na humanitarnem področju, pušča v razvoju naše lokalne skupnosti bogate sledi. Opisati vse dejavnosti prizadevnih članic in članov je nemogoče, saj so prisotni prav povsod.

Društvo praznuje letos 70 let obstoja, kar je lep povod za to priznanje, ki se bo pridružilo številnim, že prejetim priznanjem v letih bogatega delovanja.

Marija Hudernik in Ana Mithans, sedanja in nekdanja predsednica

PRIZNANJE ŽUPANA

Priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju prejme
Rok Smonkar

Utemeljitev:

Kot otrok je povedal staršem, da želi postati najboljši kuhar v Sloveniji. Seveda otroka niso jemali resno. A glej ga zlomka, danes je mladi Rok Smonkar na dobri poti, da uresniči svoje sanje iz mladosti. S 16 leti je postal barist, z 18 sommelier za vino in leto pozneje še za pivo in tako barmen. Z 22 leti je postal prvi Slovenec, ki si je s prepričljivim nastopom v kuhinji pred člani žirije akademije Rais the Bar izbral štipendijo Coca-Cola HBC Adria. Akademija Raise the Bar kot fundacija štipendira nadarjene in ambiciozne strokovnjake, da bi izboljšali gostinsko ponudbo in konkurenčnost turističnega sektorja.

Žirija priznanih mojstrov je 5. aprila 2022 v Zagrebu izbrala štiri mlade talentirane gostince, ki lahko s štipendijami nadaljujejo izobraževanje na izbranih kuharskih šolah.

Rok se danes izobražuje v Italiji, glas domačega Josipdola in Ribnice na Pohorju pa je ponesel v svet, v tuje medije. Rad pa se vrača domov, kjer prijateljem večkrat prikaže svoje veščine.

In prav zaradi tega je v družbi opažen, izstopa in si tudi zasluži Priznanje župana.

Rok Smonkar

MOJA POT V SVETOVNE KUHARSKE VODE

Saj ne vem, kako bi začel vse skupaj. Večina me pozna kot najmlajšega člana družine Smonkar. V tem članku bom izpostavil nekaj prelomnih stvari, ki so bile zelo pomembne na moji življenjski poti. Že skoraj celo življenje se ukvarjam z umetnostjo in ustvarjalnostjo. Če temu dodate še strast in na koncu še veliko žlico ljubezni, dobite mojo gostinsko zgodbo.

Vse skupaj se je začelo že v otroštvu, ko sem se namesto z igračami igral s kuhalicami. Pri trinajstih letih sem se prvič prijavil na spletno kuharsko tekmovanje na spletni strani okusno.je. To sem storil pod očetovim imenom, saj me je skrbelo, da zaradi svoje mladosti ne bi mogel sodelovati. Moj recept so izbrali v nagradni igri spletnega tekmovanja. Po osnovni šoli sem se vpisal na Srednjo šolo za gostinstvo in turizem Maribor. V sklopu šole je potrebno opraviti tudi prakso, ki sem jo opravil v znani mariborski restavraciji Mak. Najprej so moj talent opazili v srednji šoli. Delal sem v različnih restavracijah in denar, ki sem ga zaslužil, porabil za nadaljnje izobraževanje (Barman, Sommelier, Barista ...). V sklopu srednje šole sem se udeležil kar nekaj kuharskih tekmovanj. Najbolj pomembno je bilo Evropsko prvenstvo amaterskih srednjih in višjih šol na Nizozemskem. Na tekmovanju so sodelovale šole iz cele Evrope. Nisem bil ravno med prvimi mesti, je pa bila to izjemna izkušnja, iz katere sem se veliko naučil. Sodeloval sem kot eden izmed najmlajših tekmovalcev in se tolažil s tem, da kdor ne izgubi, ne more nikoli zmagati.

Po končani srednji šoli sem se odpravil na delo v Švico. Najprej sem dobil ponudbo za 10-dnevno delo. Delal sem za trinajstega najbogatejšega Zemljana. Tam sem se zelo izkazal, zato so mi ponudili službo za poletno sezono 2019 v Kempinskem hotelu. Tisti, ki se spoznate na hotele, veste, da je ta eden izmed prestižnejših. Delal sem v baru in restavraciji. Hitro so spoznali moje veščine in mi zaupali celotno jutranjo izmeno. Tekom tega poletja se je veliko dogajalo, prejel sem ogromno novih znanj.

Po pestrem poletju sem se začel šolati na Višji šoli za gostinstvo in turizem v

Villachu oz. Beljaku. 2020 sem začel sodelovati s podjetjem Jezeršek in nato tudi s Slovensko turistično organizacijo. Po prvem letu šolanja v Avstriji sem čez poletje moral opravljati prakso. Šola me je poslala na delo v eno izmed najboljših avstrijskih restavracij Steiereck. Tam sem preživel skoraj celotno poletje 2020. Ko mi je čas dopuščal, sem prišel domov in delal tudi v drugih restavracijah po Sloveniji. Po končanem poletju sem šolanje nadaljeval v Avstriji.

Čeprav je bil vmes zelo neugoden čas za gostinstvo, čas pandemije Covid-a, sem bil vedno v pogonu in pripravljen na nove izzive, tudi prostovoljne. V letu 2021 sem se pod okriljem Fallstaf Magazina v Avstriji uvrstil med 8 največjih kuharskih talentov in v finalu dosegel 4. mesto.

Spomladi 2021 sem uspešno zaključil šolanje na Višji šoli za gostinstvo in turizem v Villachu. Po šolanju so se mi začela odpirati vrata v različne znane restavracije, na neki točki sem bil prepričan, da se bom preselil na Dunaj. Kljub vsemu sem se vrnil nazaj domov. Odprl sem svoje podjetje, da sem lahko delal pri komerkoli. Najbolj me je vlekel k podjetju Jezeršek, saj so mi tam ponudili dobro pozicijo. Prevzel bi delo Luke Jezerška. To sem tudi sprejel ter začel delati na ogromno cateringih po Sloveniji in Evropi. Nato se mi je v Ljubljani ponudila priložnost, da predstavljam Slovenijo po celotni Evropi za Slovensko turistično agencijo. To sem si vedno želel – potovati in kuhati. In tako sem vsak mesec ali dva odletel v drugo državo, kjer sem predstavljal Slovenijo. Spoznal sem veliko ljudi in navezal kontakte. Poleg tega sem delal v gostinstvu preko svojega podjetja. Nikoli nisem mogel iz svoje kože, redko sem si vzel kakšen prost dan. Po drugi strani pa je zame vsak dan prost, saj živim takšno življenje, kot si ga želim in v tem uživam.

Marca 2022 sem pristal v finalu enega najbolj prestižnih tekmovanj najboljših gostincev/kuharjev na Balkanu, ki ga organizirata CocaCola HBC in Raise the Bar. V finalu sem bil edini Slovenec. Tam se mi je ves trud poplačal. Že to je bila neverjetna izkušnja, da sem lahko kuhal v najboljši hrvaški restavraciji v Zagrebu, kjer se je tekmovanje odvijalo, kaj šele, da bi bil zmagovalec tekmovanja. Izbran sem bil kot prvi Slovenec v zgodovini. Dokler

Prvi dan šolanja v Italiji

Kuhanje na tekmovanju Fallstaf v Avstriji

S Tomažem Kavčičem po razglasitvi zmagovalcev

nisem videl članka na spletni strani 24ur, nisem verjel, da je to res. Moja nagrada je bila, da si lahko izberem katerokoli kuharsko šolo in se tam šolam, stroške šolanja pa mi bo pokrila CocaCola HBC. Odločal sem se med Ameriko in Francijo, a na koncu sem izbral Italijo. Ogromno ljudi mi je priporočalo šolo z imenom ALMA, ki je šola najboljšega italijanskega kuharja v zgodovini in sodi med pet najboljših gostinskih šol v Evropi.

Tako sem se avgusta preselil v Colorno, majhno vasico v Italiji med Parmo in Milanom. V razredu nas je

bilo 20 sošolcev iz 20 različnih držav. Zelo smo se navezali drug na drugega, čeprav smo bili različnih veroizpovedi, polti in iz različnih okolij, saj smo vsi radi kuhali. Šola je precej praktično naravnana. Vsak izmed nas ima svoj pult in kuhinjske pripomočke, spredaj pa je učitelj predmeta. Delamo z najboljšimi sestavinami in najboljšimi pripomočki. Po štirih mesecih pouka sem se moral odločiti, kje bom opravljal prakso. Iskal sem pravo restavracijo, ki bi bila blizu moji šoli in tudi domu. Odločil sem se za gorsko restavracijo St. Hubertus v osrčju italijanskih Dolomitov.

Restavracija velja za 29. najboljšo na svetu in ima 3 Michelinove zvezdice. Med ogromno kandidati so izbrali mene, da se jim pridružim v zimski sezoni. Ko prideš na novo h katerikoli restavraciji, je tvoje delo najprej pomivanje posode in tudi tukaj je bilo tako. Ampak po enem mesecu se mi je obrestovalo. Med vsemi praktikanti sem bil izbran za najboljšega. Ponudili so mi, da prevzamem mesto sous-chefa hladnih jedi (glavni pomočnik kuharja). To je bila zadnja sezona restavracije, saj so se odločili, da jo zaprejo za vedno. S tem se bo vpisala v zgodovino gostinstva. To je šele tretja

restavracija, ki je bila med 50 najboljših na svetu in je zaprla svoja vrata. Po tej izkušnji pa me čaka še izpitno obdobje na šoli v Italiji.

Vse sem tako na hitro opisal, ampak v zgodbi sploh nisem omenil pomembnih stvari v mojem življenju. Zame bodo na prvem mestu vedno moji prijatelji, družina, spomini ter vsi ljudje, ki mi stojijo ob strani. Rad imam svoje življenje. Srčno upam, da sem s svojo zgodbo uspel koga navdihniti in mu vlil ljubezen do življenja.

Rok SMONKAR

SLUŽBOVANJE V RIBNICI NA POHORJU

Miro Novak

Za področje družinske medicine sem se odločil, ker mi je to predstavljalo svojevrsten izziv. S svojim znanjem ter s pomočjo relativno enostavnih pripomočkov lahko ogromno pripomoreš k boljšemu počutju in zdravju posameznega bolnika. To se še posebej občuti pri delu v Splošni ambulanti Ribnica na Pohorju, kamor prihajam zelo rad. Zaradi geografske lege tega čudovitega kraja je delo v tej ambulanti nekaj posebnega in je drugačno od tistega v večjih zdravstvenih ustanovah. To delo me izpopolnjuje. Vesel sem vedno, ko pridem v Ribnico na Pohorju.

Miro NOVAK, dr. med. spec.

MOJI POHODI

Odločila sem se, da bom napisala nekaj o mojem pohajkovanju po prelepih in čudovitih ribniških poteh.

Vsak dan se odpravim na pohod, pa naj bo kakršno koli vreme. Sploh si ne morem zamisliti, kako lepa je narava in čist zrak, ki se ga lahko nadihaš. Najlepše je v zgodnjih jutranjih urah, ko poslušаш petje ptic. Včasih preplašiš kakšnega zajčka, srno, gamsa in še kaj. Hoja je prijetna v vseh letnih časih. Spomladi diši po prebujajočih se cvetlicah, poleti pa prija prijetna senca in cvetoči travniki, ki ponujajo veliko zelišč za zdravilne čaje. Jeseni je vse pisano obarvano in poslušаш, kako šelesti listje pod nogami. Pozimi pa brije oster veter okoli ušes. Takrat si ves premražen, a zadovoljen, da si naredil nekaj za sebe.

Včasih tudi koga srečam, malo poklepetam in se odpravim naprej. Je pa res, da nekatere poti niso urejene, zlasti za turiste, ki prihajajo k nam v poletnem času. Ena takih je pot, ki vodi v Josipdol. Pot do kočice Pesnik je čudovita in kar naporna, zato ji manjka kakšna klopca za zaslužen počitek.

Vesela sem, da imamo toliko lepih poti za odkrivanje in raziskovanje. Hodim tudi po širni Sloveniji, toda doma je najlepše.

In še misel: *Izgubljen je dan, ko nisi bil telesno aktiven.* Slovenski pregovor

Cvetka LADINEK

PRENOVA RIBNIŠKE KOČE

Misel na Ribniško Pohorje v vsakemu izmed nas, ki smo ga kdaj obiskali, prebudi spomine na lepe smrekove gozdove in čudovito naravo. V njegovem osrčju, na višini 1507 m, se nahaja Ribniška koča, katere se je skozi leta oprijel naziv »Kraljica pohorskih planinskih postojank«.

Mogočna koča, ki stoji v neposredni bližini Malega Črnega vrha je bila nedavno temeljito prenovljena. Z željo po večji energetski učinkovitosti in zmanjšanjem negativnega vpliva na okolje se je Planinsko društvo Paloma Sladki vrh leta 2021 prijavilo na razpis za energetsko in okoljsko sanacijo planinskih koč. Projekt je bil uspešno izveden in dokončan lani novembra.

Tukaj pa se prenova koče ni zaključila. Z velikimi načrti se je notranje preнове lotil novi najemnik Žarko Krebs, ki je v koči s pomočjo naravnih materialov, kot sta les in kamen, ohranil domačnost in toplino. V enakem stilu, s pridihom alpskega sloga, bo v bližnji prihodnosti prenovljena tudi soba za zaključene družbe, ki bo gostom omogočila več zasebnosti in bolj kvalitetno izkušnjo. Med drugim so bile delno prenovljene tudi sobe in skupno ležišče s kopalnico.

V želji po ohranitvi zunanje podobe koče je Žarko spodnji del fasade obložil s kamnom ter dodal nov logotip Ribniške koče. Nadaljnji razvoj in prenova okolice sta bila v zimskem času ustavljena. V prihodnjih mesecih, ko bo sneg skupnel, pa se bo projekt nadaljeval. Že v bližnji prihodnosti bo urejena »lebdeča« terasa, kjer bodo gostje lahko uživali na sončku in v ponudbi, ki jo ekipa Ribniške koče konstantno razvija in izboljšuje.

V prihodnosti želimo ponudbo razširiti tudi v smer butičnega turizma. Načrtuje se namreč izgradnja »glamping« hišk, s katerimi bodo turistom lahko ponudili nekaj več in hkrati pripomogli k razvoju tega dela Pohorja. Pri tem nameravajo čim manj posegati v okolje, saj je razkošje narave najbolj dragocena stvar, ki jo gostu nudi obisk Ribniške koče.

Ana KREBS

Prenovljena zunanost Ribniške koče

Novi logo Ribniške koče

Prenovljena notranost Ribniške koče

KO LETO SPOLZI IZ ROK ...

Spoštovani, še posebej člani in članice društva upokojencev Ribnica na Pohorju.

Sploh se ne zavedamo, kako hitro mineva čas, saj imam občutek, da nam leto za letom kar spolzi iz rok. Še dobro, da spet lahko počnemo stvari, ki jih v času omejitve in skrbi za zdravje nismo mogli početi. V bogatem programu društva smo svojim članom skozi vso leto nudili druženje, veselje, smeh, pogovor s sovrstniki, spoznavanje zgodovine, literature, kulinarike, napredne tehnologije in še kaj bi se našlo.

V letu, ki je za nami, smo v celoti uresničili zastavljen program in ga med letom celo nadgradili. Konec januarja smo v zimskem terminu letovali v Izoli, kjer smo poleg plavanja v bazenih z ogrevano morsko vodo raziskovali tudi okolico v skupinah ali posamično ter si dodobra napolnili pljuča z blagodejnim morskim zrakom. Seveda pa smo se družili tudi ob pesmi in plesu.

V večeru kulture meseca marca smo spoznali življenje in delo naše nekdanje sokrajanke, ki je opisano v knjigi Dojenčki dišijo.

Imeli smo predavanje o čajnih mešanicah in vplivu naravne kozmetike na telo.

Na letnem srečanju smo vas seznanili z zaključnim računom – porabi sredstev in planom za leto 2022. Društvo se je priključilo vseslovenski dobrodelni akciji in v ta namen smo izdelovali ladjice iz papirja. Na kulinarčni delavnici smo pekli domači mešani kruh. Kar nekaj članic se je po delavnici opogumilo in so si same spekle kruh zase, še bolj pa so z njim razveselile svoje otroke in vnuke, kajti ni boljšega vonja in spomina na dom, kot je vonj po sveže pečenem domačem kruhu.

V času praznovanja občinskega praznika smo pripravili predavanje o olcerjih in si tudi ogledali film. V njem so pripovedovali o svojem težkem, vendar lepem poklicu. Na koncu smo se okrepčali z olcersko malico, ki sta nam jo pripravila predstavnika Pahernikove ustanove.

Prvič smo sodelovali na meddruštvenih igrah, in sicer smo se pomerili v pikadu. Bila je to lepa izkušnja in jo bomo gotovo nadaljevali. V maju smo se odpravili na prvo ekskurzijo, obiskali smo Vrhniko z okolico ter se z lepimi vtisi vrnili domov.

DU Dravograd je pripravilo srečanje vseh društev upokojencev, ki so povezani v Koroško pokrajinsko zvezo društev upokojencev. Bilo je v mesecu juniju in tam smo sodelovali tudi mi. Naše članice so razstavljale svoja ročna dela. V razvedrilnem delu srečanja pa je nastopila naša dramska skupina s skečem.

Ekskurzija - Slovenske gorice

S trikratnimi srečanji smo nadaljevali z računalniškim opismenjevanjem, poglobili in razširili smo znanje o uporabi pametnega telefona. Odzvali smo se na povabilo TD in sodelovali na prireditvi ob Jernejevi nedelji in skupaj z drugimi kuhali Ribniško župo. Le nekaj dni za tem pa smo si že nabirali novih moči na letovanju v Izoli.

V jeseni smo obiskali Slovenske gorice in tako spoznali tudi ta del naše domovine – življenje in delo tamkajšnjih ljudi ter znamenitosti tega področja.

V novembru in decembru smo pripravili še dve ročnodelski delavnici. Na prvi smo spoznavali tehniko izdelave nakita, na drugi pa smo izdelovali božično-novoletne voščilnice, s katerimi smo razveselili naše člane nad 80 let in jih tudi obdarili.

Druženja pa smo zaključili s srečanjem ob koncu leta v gostišču Jelka. Le-tega so nam popestrili Ribniški fantje. Nagovoril nas je podžupan Nenad Lauko. Kmetija pri Kuhelniku je poskrbela za priložnostno darilo.

Razšli smo se z željo, da ostanemo zdravi in se naša druženja nadaljujejo tudi v letu 2023. Vse delavnice, predavanja, izobraževanja so za vse člane brezplačna. Mi priskrbimo le slušatelje in najamemo prostor. V vodstvu DU pa bomo poskrbeli, da bo program sestavljen tako, da se bo našlo za vsakega nekaj in bomo tako vsi zadovoljni.

Pa še to: v letu 2023 naše društvo slavi častitljivi jubilej 70 let delovanja, zato vas dragi člani in članice vabim, da se slavlja udeležite.

Hvala in lep pozdrav!

Društvo upokojencev Ribnica na Pohorju
Marija HUDERNIK

Ribniška župa: Anton Švajger, Marija Mithans, Mira Švajger, Edi Mithans, Zdenka Tompa, Marija Hudernik

Sonja Šmid, Marija Ričnik, Milka Hartman, Lizika Mumel

Simbioza: Milka Hartman, Ivica Stramec, Ana Mithans, Marija Ričnik, Marija Mithans, Marija Hudernik, Danica Vanco, Zdenka Merzdovnik, Nevenka Kutin, Božo Kotnik

OLCARJI

*Tam sredi doline, v zavetju planine,
kjer reka mogočna utira si pot,
ob poti v planino, tam gor nad dolino,
vas plaha kot ptica, pozdravi vasica,
s kaj čudnim imenom res, vas Hudi Kot.*

*Tam sredi planine, tam sredi strmine,
si dom je postavilo mnogo rodov.
Drevesa in kamen, pa oglarški plamen,
so kruh jim dajali, da tam so ostali,
tam sredi stoletnih, neskončnih gozdov.*

*Olcars cepinom, žago in klinom.
Pa pruhar s kladivom in svedrom, smodnikom.
Oglarji pa z ognjem in krampom, sekiro,
družinam služili vsakdanji so kruh.*

*Špes in Ravnjak, Založnik in Stramec, pa Mavrič,
Razbornik in Šmid pa Vrhovnik, Ladinek
pa Pušnik in Klemenčev Ludvik, Bisako Avgust
pa Breznik in Hrust.*

*Minila od takrat že mnoga so leta
a reka v dolini še vedno hiti,
vse tja do obzorja, do črnega morja,
kot večna je priča, kaj tu se godi.*

*Pojdite na pot, prav tja gor v Hudi Kot,
hodite počasi, stopite v spomine.
Že res, da vse v času zbledi in vse mine
a druge že piše nov olcarski rod.*

Miran ŠVARC

Olcerska mal'ca

Marija Uran

JOSIPDOL

*Takšna naša je glažuta,
mnogim se lepa zdi.
Je še z glažvino posuta,
pa potoček močno žubori.*

*Tu pa tam srnjad se pase,
nič se ne boji.
Saj tukaj jim tako paše,
jih nihče ne podi.*

*Po cesti pa tovarnjaki drviijo,
v kamnolom se jim mudi.
V kamnolomu kamenje naložijo,
jih vozijo po Sloveniji.*

*Vse je tiho in vse mirno,
če tovarnjakov ni.
Srnjad se mirno pase,
le potoček in vetrič nam šumi.*

Marija URAN

STAR ČEVELJ

*Star čevelj pred vrati, na soncu stoji,
nihče ga več v hišo ne spusti.
Dosti korakov sem nogi dajal,
trden korak je z mano postal.
Koliko bi znal opisat poti,
ki sem z lastnikom prehodil jih.
Mnogo korakov napravil sem z njim,
včasih pohodil sem, kar ne trpim.
Mnogo sem srečal z njim,
dobrih ljudi,
mnogo pa takih, ki jih mrzim.
Vedno sem znal se obrnit tako,
da nobenemu v škodo ni bilo.
Danes pa tukaj pred vrati stojim
in čakam, da kdo me natakne
in pojdem še z njim.*

Danijel CVETKO

STARA HIŠA

*V hiši stari, kjer nihče ne živi,
si mislil bi, da življenja pač več ni.
Pa vedno nekaj najde se,
da tu življenje ustvari se.
Predmeti stari govore,
kak včasih tu se živelo je.
Vsak svojo zgodbo od tu pozna,
ki danes je zastarana.
Pajki so že od nekoč
tu doma,
črvi so načeli tla,
vsak, ki pride pa do tja,
pričaka ga mreža pajkova.
Črviček kupček svoj naredi,
da vidi se, da v hiši tej
še življenje obstoji.*

Danijel CVETKO

OO DI RIBNICA - JOSIPDOL

V leto 2022 smo kljub vsemu, kar nas je doletelo minulo leto, stopili smelo, vedro, polni novih izzivov in pričakovanj.

Sreča je namreč v malih stvareh in medsebojnih odnosih.

**Naš notranji kompas
nas nezmotljivo usmerja
k izpolnitvi sanj in želja.**

V primerjavi s preteklimi leti smo se tokrat odločili za malce drugačen zapis o našem udejstvovanju v minulem letu.

JANUAR

- Pripravili smo načrt za delo v letu 2022.
- Predstavniki OO smo se udeležili sestanka upravnega odbora MDI »Drava« Radlje ob Dravi.
- Pomagali smo razdeliti termine za ohranjanje zdravja.

FEBRUAR

- Pobrli smo članarino za leto 2022.
- S setom sveč in nošnjo prapora smo se poslovili od našega člana Franca Pušnika.

MAREC

- Prijavili smo se na razpis Občine Ribnica na Pohorju za dotacijo.
- Občini Ribnica na Pohorju smo poslali prispevek za Ribniške novice.
- Gospoda Slavka Ladineka smo predlagali za priznanje Občine Ribnica na Pohorju. Napisali smo tudi obrazložitev.
- Prisotni smo bili na predstavitvi knjige Lipe, Josipdol, Josipdolčanke in Josipdolčani. Napisal jo je naš član Dani Cvetko.
- Predstavniki OO smo se udeležili 2. sestanka upravnega odbora MDI »Drava« Radlje ob Dravi.
- Ženska ekipa se je udeležila turnirja koroške pikado lige v Radljah ob Dravi.
- Naša članica Jožefa Cvetko je za 80. rojstni dan prejela čestitko in bon za dve kosili.

Srečanje na Kopah: Milena Vidmar, Zdenka Vimer, Marija Kačič, Alojzija Pečovnik, Ivan Vimer, Elizabeta Mumel, Ana Plazl, Alojzija Marsel

*Naša zvesta člana
Ivan Vimer in Štefan Novak*

Po balinanju: Marija Kačič, Alojzija Pečovnik, Milena Vidmar, Ivan Vimer, Zdenka Vimer, Marija Ostruh, Dušan Vajs, Darko Kutin, Nevenka Kutin, Judita Kotnik, Božo Kotnik

APRIL

- Izvedli smo delni volilni zbor članov.
- Ženska ekipa je sodelovala na turnirju koroške pikado lige na Muti.
- Dva člana sta bila povabljeni na delni volilni zbor OO DI Radlje ob Dravi.
- Člani izvršnega odbora smo se udeležili zbora članov MDI »Drava« Radlje ob Dravi.
- Imeli smo sestanek upravnega odbora.
- S setom sveč in nošnjo prapora smo se poslovili od našega člana Draga Pečovnika.
- Našemu članu Alojzu Hribniku smo za 70 let poslali čestitko in bon za dve kosili v ribniškem gostišču.

MAJ

- Ob prazniku Občine Ribnica na Pohorju smo organizirali turnir v pikadu. Sodelovalo je 12 ekip.
- Ribniški fantje so sodelovali na 24. reviji pevskih zborov društev invalidov Zveze delovnih invalidov Slovenije. Srečanje je bilo na Muti.
- Ženska ekipa je sodelovala na turnirju koroške pikado lige v Slovenj Gradcu in Dravogradu.
- Od nas se je poslovil član Alojz Hribnik.

JUNIJ

- Uživali smo na ekskurziji v Ljubljani.
- Imeli smo sestanek izvršnega odbora.
- Udeležili smo se seje upravnega odbora MDI »Drava« Radlje ob Dravi.

JULIJ

- Kopalni izlet v Izoli je bil čudovit.
- S setom sveč in nošnjo prapora smo se poslovili od naše članice Marije Turjak.

AVGUST

- Vseslovensko srečanje invalidov na Kopah. Prisotnih je bilo kar nekaj naših članov.
- V Radljah ob Dravi so se srečali težki invalidi in invalidi stari nad 80 let.
- Kuhali smo Ribniško župo.
- S setom sveč in nošnjo prapora smo se poslovili od našega člana Slavka Ladineka.
- Čestitko in bon za dve kosili je za 70 let prejel Milan Plevnik.

SEPTEMBER

- Udeležili smo se turnirja v pikadu in balinanju v Radljah ob Dravi.
- Sodelovali smo v Pedagoški akciji.

OKTOBER

- Organizirali smo srečanje balinarjev (Ribnica - Josipdol, Muta, Radlje ob Dravi) v Josipdolu.
- Kostanjev piknik.
- Predstavniki OO smo se udeležili sestanka upravnega odbora MDI »Drava« Radlje ob Dravi.
- S setom sveč in nošnjo prapora smo se poslovili od naše članice Elizabete Tinče.

Ribniška župa: Nevenka Kutin, Zdenka Vimer, Silva Plevnik, Branko Plevnik

Člani OO na ekskurziji v Ljubljani

NOVEMBER in DECEMBER

- Sestanek izvršnega odbora.
- Razdelitev voščilnic, koledarjev in Biltenov vsem našim članom.

Članici Štefka Plevnik in Antonija Žigart sta za 70 let dobili bon za dve kosili in čestitko.

Občinski odbor društva invalidov
Nevenka KUTIN

POGLED V STAROST

Iščem navdihe, brskam po zapisih, v katerih je skritih še veliko spominov. Vem, da se bom v svojih mislih še zagotovo mnogokrat v prihodnosti vrnila vanje, se še enkrat čudila, smejala in jokala ob vsem tem, kar sem preživela in slišala od ljudi. Branje in pisanje je le lupina, v jedru pa živi mnogo spominov, ki sem jih preživela z vami, dragi upokoјenci, v teh letih, odkar smo se vsako leto odpravili na letovanje v Izolo, na izletih, delavnicah, pa tudi vsako srečanje z vami me je obogatilo. Tudi sedaj si želim, da bi bilo naših srečanj še veliko.

Vemo, da lahko starost prinese kup zdravstvenih težav in neprijetnosti, pa vendarle je tudi za nas, starejše, še kako pomembno, da ne izgubimo volje in veselja do življenja. Do tega spoznanja sem se priklopala, ne le s pomočjo »literature«, ampak s številnimi pozitivnimi zgodbami, ki sem jih slišala od starejših, predvsem tistih, ki so spoznali, da z objokovanjem ne bodo prišli nikamor in so zato zbrali nove poti, ki so jim dosegljive. Staranje je naravni proces in modrost, pridobljena v mladih letih ter na podlagi številnih življenjskih izkušenj, je še vedno cenjena. Mnogi se včasih pritožujemo zaradi osamljenosti in pomanjkanja družbe, vendar bi se morali zazreti sami vase in se vprašati, ali morda sorodnikov in prijateljev ne odganjamo sami. Živi le tisti, ki se bojuje in priznati moramo, da se s čustvom osame sreča sleherni izmed nas. A ta občutek je le kratkočasen in duševno zdravega človeka opozori, da mora nekaj spremeniti. Ni ga strah določene vsebine življenja, kajti ima ga rad, sprejme ga takšnega, kot je, prizadeva si doživljati lepo in radostno plat življenja, kolikor je le mogoče. Tak človek ima tudi v kriznih trenutkih pogum, da išče vzroke za svoj neuspeh ali razočaranje najprej v sebi, šele nato v svojem okolju. Slovenski pregovor pravi: »Le veseli ljudje najdejo srečo«. Zagotovo bi ga prezrla, če ne bi iskala rdeče niti, kako vzbuditi v ljudeh veselje do življenja, kajti leto je bistvo obstoja, torej veselje in sreča. Vse to pa mora obdajati tudi ljubezen, ki je čustvo, katerega se moramo naučiti in hkrati ostati nevedni, saj ljubezni ni mogoče videti, ampak deluje le takrat, ko se podarja. Ker pa čas ni zaveznik nas starejših, čim bolje izkoristimo vsako uro in vsak dan življenja. Živimo tako, da bomo imeli čim več lepih spominov. Pravijo, da so spomini edini raj, iz katerega človek ne more biti izgnan. Zavedati se moramo, da je vsaka starost darilo življenja, ki si ga prislužimo. Da naša starost ne bo »potrta starost« in kot pravi naš največji poet, France Prešeren, v Soldaški: »Veselo čem živeti, junaško – umreti«.

Društvo upokoјencev Ribnica na Pohorju
Ana MITHANS

DESET LET SREČEVANJ

Lepo je biti upokoјenec

Marijan Kupljen, Antonija Puhr, Antonija Račnik, Zdenka Merzdovnik, Alojzija Pušnik, Alojzija Grubelnik, Darko Kutin, Alojz Ovčar, Nevenka Kutin, Vida Kota, Antonija Žigart, Jelka Safran, Cvetka Ladinek, Franci Vobovnik

V letu 2022 smo obeležili deset let srečevanj upokoјenih delavcev OŠ Ribnica na Pohorju.

Pobudnici prvega srečanja sta bili Tončka Puhr in Cvetka Ladinek. Leto za letom se je število povečevalo in veseli smo, da vsak mesec pride na klepet ob kavici, slaščici ali celo pici lepo število mojih bivših sodelavcev. Pogovor nam dobro dene in veseli smo, da vezi nismo pretrgali. Prisluhnemo drug drugemu, saj nihče ne ve vsega. Prav tako ne obstaja nihče, ki bi vse vedel. Vsak od nas v roki drži košček sestavljanke.

Na jubilejnem srečanju nas je Cvetka presenetila s slastno torto.

Iz naših vrst je leta 2019 za vedno odšla Terezija Turner, ki jo ohranjamo v lepem in spoštljivem spominu.

»Preteklost nam ne pripada več, kdo ve, ali prihodnost bo; edina pretanjena rezina časa, ki nam je dana in jo moramo napolniti z zasluženimi dejanji, je sedanji trenutek.« (Wilhelm Muhs)

Nevenka KUTIN

Bivši kuharici

Alojzija Grubelnik, Alojzija Pušnik

NEODGOVORNI DO OKOLJA

Sem eden od mnogih, ki nam ni vseeno, kaj se dogaja okrog nas, ko gre za naše okolje. Čeprav smo z vseslovensko akcijo Očistimo Slovenijo sanirali veliko divjih in manjših odlagališč okrog naših domov, se odvržene smeti v naravi še zmeraj pojavljajo. Ob tem je potrebno povedati, da so se nekatera društva v naši občini že vsaj dvajset let v preteklost ukvarjala s to problematiko. Turistično društvo v Ribnici na Pohorju je imelo v tistih časih vsakoletno čistilno akcijo ter ocenjevanje lepo urejenih hiš, kmetij in drugih objektov. K tej akciji so se pridružila tudi nekatera druga društva. Planinsko društvo Ribnica na Pohorju je vsako leto pobiralo smeti in odvrženo

embalažo po planinskih poteh vse do ovršja Ribniškega Pohorja.

Veseli smo lahko, da Občine in komunalna podjetja vsako leto organizirajo odvoz kosovnih odpadkov, zbiranje nevarne embalaže, redne odvoze iz komunalnih ekoloških otokov itd. Kljub vsemu bi rad opozoril še na odvržene smeti ob naših prometnicah, v gozdovih v jesenskem času nabiralništva in še kje. Skoraj vsak dan opažamo odvržene pločevinke, plastenke, papirčke od bonbonov in čokolad, škatle od cigaret in celo okrvavljene gazice iz zdravstvene ambulante.

Kolikokrat radi ponovimo, da se nam zdi neumno in bedasto, da kršitelji

nosijo polne pločevinke in plastenke v gozd, ko so pa prazne in veliko lažje, jih pa ne morejo odnesti domov in odvreči v ustrezen zabojnik. Raje jih preprosto odvržejo na tla v gozdu oziroma jih zalučajo iz avtomobila v naravo. Ne zavedajo se tega, da če bi to počeli vsi, v kakšnem umazanem svetu bi živeli. In ne pomislijo, da morajo za njimi javni delavci in ostali zavedni občani pospravljati nesnago. Se pa iskreno zahvaljujem vsem občanom, ki tega ne počnete in v tem duhu vzgajate svoje otroke, vnuke in pravnuke.

Alojzij KLANČNIK

ZAHVALA

V naši občini smo dosegli visok nivo v kvaliteti vzdrževanja in ohranjanja vseh prometnic. Številne lokalne ceste, javne poti, dovozne in celo gozdne ceste, ki povezujejo domačije s centrom, so ustrezno vzdrževane. Tudi v tej zimi 2022/23, ko je zapadlo skoraj rekordno veliko snega, so bile očiščene in prevozne. Zahvaliti se moramo predstavnikom Občine z občinsko upravo in županom na čelu in vsem izvajalcem, ki se trudijo po svojih močeh.

Največkrat smo tečni, preveč zahtevni in nerazumevajoči do ljudi, ki plužijo in

čistijo naše ceste. Vsi zahtevamo, da snega na našo parcelo in dovozno cesto ne smejo odlagati, čeprav vemo, da drugače preprosto ne gre. Prevečkrat pretiravamo in zahtevamo pluženje in posipanje, ko ni ravno najbolj nujno. Večkrat bi se morali zamisliti in se postaviti v njihovo kožo. Ko morajo ponoči, ko vsi ostali sladko spimo, vstati in oditi v ledeno mrzle traktorje in nam očistiti ceste, da lahko gremo pravi čas v službe. Hvaležni jim moramo biti.

Sam pa bi rad napisal še eno pohvalo in zahvalo izvajalcu Ivu Arlu, ki pluži cesto

od Gosaka do Lepšnika in še kje. Ko je nekega večera v tej zimi priplužil do hiše Mirka Ovčarja, ki živi tam z ženo Emo, in sta oba stara 88 let, je Ivo vzel še lopato in jima odmetal sneg do hiše. Ne samo to, ker ga je bilo veliko, je poklical še prijatelje, ki so mu pri tem pomagali. Če bi v naši občini podeljevali medaljo časti, bi si jo Ivo zagotovo zaslužil. Iskreno se zahvaljujem v svojem in v imenu Ovčarjevih njemu in vsem prijateljem za to človekoljubno gesto.

Alojzij KLANČNIK

JOGA NAM VELIKO POMENI

Zapis udeleženk vadbe joge

- K vadbi joge hodim že šestnajsto leto in vsak teden znova se veselim dneva, ko lahko spet grem.
- Vaje pod strokovnim vodstvom izkušenega vaditelja niso tako enostavne, kot zgledajo na prvi pogled.
- Uživam pri meditaciji.
- Z vadbo se umaknem od vsakdanjega vrveža.
- Vsak ponedeljek so trenutki, ki jih imam samo za sebe in tukaj najdem mir.
- Če iščem sproščanje, ga najdem tu.
- Napolnim si »baterije«.
- Joga za mene je izbira prava, zato pridno vadim, da bom zdrava.

Nevenka KUTIN

Ena izmed vaj joge: Mira Gantar, Nevenka Kutin, Jasmina Laznik, Tatjana Marsel, Doris Forneci Solero, Janja Krajnc, Katja Valek

NALOŽBA V NAŠE DOBRO POČUTJE

Tjaša Havnik k nam prihaja vsak četrtek in pod njenim vodstvom imamo enourno vadbo, kjer sprostimo mišice. Te se lahko iztegnejo, skrčijo ali napnejo. S telovadbo jih krepimo in razvijamo.

Vsak teden delamo drugačne vaje. Program vadb je strokovno sestavljen in je dobra investicija v naše zdravje.

Po vadbi so mišice prijetno utrujene, počutje pa je odlično.

Nevenka KUTIN

Vaja s pomočjo žoge: Anica Ovčar, Nevenka Kutin, Jana Esih, Petra Pušnik, Marjanca Plemen, Judita Kotnik, Mojca Zapečnik, Irena Klančnik, Jožica Prassnitz, Marija Sgerm, Gabrijela Zapečnik

DESETLETJE – CELA ULICA NORI!

Pa smo znova na začetku. Po desetih letih jesenskih druženj smo sklenili krog in letos nadaljujemo tam, kjer se je vse začelo. Lani smo imeli še posebej prazničen piknik Cela ulica nori, saj smo se zbrali že desetič. In ko rečem prazničen, res je bilo

Žiga Prater Arl, Doris in Kevin Forneci Solero, Dejan Forneci, Trezika in Rolando Helbel, Srečko in Duška Geč, Jože in Liza Forneci, Marjana Ahej, Zvone Arl, Jana Ladinek, Jože Arl, Kaja Forneci, Kris Forneci Solero, Marijan in Anže Krevh, Nina Mihelič, Lenka Krevh, Sašo Pongrac, Rajko in Magda Marsel

tako. Glasba, hrana, kostanji, slaščice, okrasitev, imeli smo celo torto!

Po dveh letih, ko so nam jo zagodli ukrepi in se nismo mogli veseliti v normalnih okvirjih, smo se končno ponovno zbrali. In očitno smo res pogrešali druženje s sosedi, saj smo bili skorajda kompletni. Na sončen sobotni popoldan smo se (končno) sprehodili po novi cesti do sosedov, kjer nas je pričakala družina Krevh. Kot po navadi smo malo peli, malo jedli, pa spet malo peli, plesali, seveda znova jedli. Najpomembneje od vsega pa je to, da smo se veselili skupaj.

Tako kot med koronskimi časi smo tudi letos ohranili tradicijo ulične telovadbe. Še vedno tedensko igramo badminton in s tem ohranjamo zdrav duh v zdravem telesu. Zdaj, ko se približujejo toplejši večeri, pa že razmišljamo o tem, da se bomo iz dvorane preselili na igrišče ter loparje zamenjali za odbojkarsko žogo.

Ne glede na to, da že desetletje ohranjamo tradicijo, da se je v tem času marsikaj spremenilo, je nekaj ostalo popolnoma isto. V naši ulici smo res dobri sosede!

Kaja FORNECI

SMO VZTRAJNI IN ORGANIZIRANI

Leta 2018 smo si zadali obljubo, da se bomo srečali vsako leto v mesecu septembru na Dornikovi ravni.

Kdo? Stanovalci ulice, ki vodi proti Ribniški koči. Zakaj? Tega leta smo dobili novo cesto, pločnik in razsvetljavo.

Glavna organizatorja sta Jerneja in Iztok Helbel, ki poskrbita, da nismo ne lačni in ne žejni. Tudi prostor nam velikodušno odstopita. Iztoku pri pripravi jedi priskočita na pomoč Igor in Boris. Vsi trije so namreč izkušeni in spretni kuharji. Slaščice pa so delo žensk. Vsako leto pa nas Brigita razveseli z ogromno in zelo dobro torto.

V ulici je vedno več mladih in prav je tako. Prinašajo vedrino in upam, da bodo nadaljevali s tradicijo tega srečanja, ki je vsako leto pestro, zabavno in povezovalno.

Nevenka KUTIN

Dober tek!

Bor Črnko, Živa Črnko, Nevenka Kutin, Darko Kutin, Drago Hoič, Marija Ravš

Dobrot ne bo zmanjkalo

Mateja, Mark in Katarina Držečnik

ZAKLJUČEK SMUČARSKE SEZONE IN »KATRA FRATAR 2. KROG«

V ŠD Ribnica na Pohorju smo letošnjo sezono veliko časa posvetili smučanju. Zima nas je v drugi polovici januarja obdarila z obilico snega, zato je bila smuka za vse smučarje in otroke, ki so preživeli zimske počitnice na našem smučišču, prijetna. Preko 200 udeležencev se je letos udeležilo zimskega športnega dne celiakašev Slovenije, ki so ga člani naše smučarske sekcije pripravili 8. februarja. Prav tako pa je bilo prijetno 11. marca na veleslalomski tekmi za pokal Ribnice na Pohorju, katere se je udeležilo 56 tekmovalcev v vseh starostnih kategorijah.

In po tako uspešni zimski sezoni smo le-to zaključili 18. marca 2023, ko smo organizirali 4. Lužo. V sneg smo izkopali bazen 10 x 4 m širine in 1,2 m globine. Sodelovalo je 31 tekmovalcev, ki so se z

veliko domišljije nekateri zapeljali čez lužo, zopet drugi pa so pristali v mrzli vodi. Za njih je poskrbel reševalec, preoblekli in malo ogreli pa so se v ogrevanem kontejnerju ob luži. Vzdušje je naredilo tudi toplo sonce, ki je na že tako vesele in navihane tekmovalce ter navdušene gledalce pripeljalo veliko smeha in dobre volje. Ker so bili vsi tekmovalci izvrstni, so vsi prejeli nagrade, ki so jih tudi letos prispevali naši zvesti sponzorji, za kar se jim najlepše zahvaljujemo. Da pa ni bilo dolgčas našim najmlajšim, smo sponzorsko dobili napihljiva igrala, tako odrasli kot otroci pa so uživali v »bager vrtiljaku« na snegu.

Letošnjo prireditev je obiskala dobrodelna »Katra Fratar«. Ker smo Pohorci res iz pravega testa, smo se izkazali tudi v dobrodelnosti, saj smo do

tega dne dosegli rekord in na prireditvi zbrali 3.152 € anonimnih prispevkov. ŠD Ribnica na Pohorju je ta sredstva nakazalo na Območno združenje RK Dravograd, ki bo vsa zbrana sredstva Katra 2. krog namenilo za Junake 3. nadstropja Onkološkega inštituta, Inštitutu Zlata pentljica – otroci z rakom in Splošni bolnišnici Slovenj Gradec.

Šport je res nekaj lepega, zdravega in združuje ljudi. Kadar pa je povezan še z dobrodelnostjo, smo lahko prepričani, da v teh ljudeh bijejo res plemenita srca. Hvala vsem, ki ste kakorkoli prispevali, da so bile aktivnosti, ki jih je organiziralo naše društvo, uspešne.

Športno društvo Ribnica na Pohorju
Marija SGERM

Bager vrtiljak

Pohorski flosarji

Igrala za najmlajše

Katra Fratar

»Luža«

ŠPORTNO DRUŠTVO HUDI KOT V LETU 2022

Cicero je nekoč zapisal: »Življenje brez prijateljstva je prazno.«

Zato v ŠD Hudi Kot poskušamo gojiti prijateljstvo ter preudarno, vendar z odločnimi koraki, stopamo začrtanim ciljem na proti. Smo društvo z dolgo tradicijo in ko se v to združijo še dobra volja, pogum, vztrajnost in velika želja po izpolnitvi začrtanih ciljev, se zdi, da tega nič ne more ustaviti. Že pred nekaj leti je s strani naših članov prišla pobuda, da bi lahko ŠD organiziralo kakšen pohod. Ideja je obrodila sadove, saj smo sedaj že peti takšen pohod organizirali na praznik velike noči, in sicer na velikonočni ponedeljek. Pohod je potekal izpred našega vaškega doma, z vmesnimi postanki, vse do sv. Bolfenka. Na »Bolfenku« smo se dodatno podkrepili s hrano in pijačo iz nahrbtnika. Polni dobre volje smo nato pot nadaljevali mimo domačije Mavrič, Gregurn in Res in vse nazaj do vaškega doma. V vaškem domu smo nato vse pohodnike pogostili še s toplim obrokom. Pohoda se je udeležilo preko 40

pohodnikov in v en glas smo zatrdili, da mora ta pohod ostati tradicionalen.

Klub malega nogometa veterani Hudi Kot smo v spomladanskem času pričeli s tekmovanjem v medobčinski nogometni ligi ter odigrali vse ligaške tekme.

V okviru zbiranja kosovnih odpadkov s strani Komunalnega podjetja Radlje ob Dravi je ŠD istočasno organiziralo zbiranje starega železa. Da zadostimo tradiciji našega ŠD, smo 26. aprila 2022, sedaj že šestič, majsko drevo postavili ob naš prelepi vaški dom.

Na predvečer praznika dela nam je letos vreme le bilo naklonjeno, tako da smo lahko izpeljali tradicionalno tekmo stari : mladi. Po odigrani tekmi smo se okrepčali z dobrotami naših kuharjev ter se nato še pozno v noč družili in zabavali ob prižigu kresa.

V mesecu maju, v katerem naša Občina praznuje svoj praznik, smo na travnatem igrišču izpeljali nogometni turnir za pokal Občine Ribnica na Pohorju. Z veseljem pa smo se udeležili tudi drugih prireditev, katera so organizirala druga društva v naši občini.

V mesecu juniju smo se, sedaj lahko rečemo že tradicionalno, ponovno odpravili na enodnevni izlet, in sicer na Kras. Obiskali smo Park vojaške zgodovine v Pivki. Po končanem ogledu muzeja nas je pot vodila do pršutarne Lokev, kjer smo si ogledali samo pršutarno ter izvedeli nekaj o tradicionalni pripravi pršuta. Po končanem ogledu so nam prijazni domačini postregli še z degustacijo pršuta in vina. Po tej smo se odpravili v vasico Tomaj, kjer smo obiskali enega od številnih vinogradnikov, kjer smo prav tako uživali v degustaciji vina in sira. Na našem potovanju po Krasu smo se ustavili še v stari kraški vasici Štanjel in si ogledali njegove lepote. V poznih večernih urah smo se polni lepih spominov le vrnili domov. Z zagotovostjo lahko trdim, da je bil izlet zopet vrhunsko organiziran in izpeljan, saj obilo smeha in dobre volje ni manjkalo na nobenem koraku.

Konec meseca junija smo na našem travnatem igrišču gostili lovski nogometni turnir, katerega se je udeležilo 6 ekip.

V začetku meseca julija je ŠD na travnatem igrišču organiziralo piknik za vse člane društva skupaj z družinskimi člani. Prelepo je bilo pogledati, kako so lahko naši najmlajši brezskrbno tekali

»Velikonočni pohod« sv. Bolfenk – april 2022

»Velikonočni pohod« sv. Bolfenk – april 2022: Aleš Kresnik, Jerneja Osrajnik, Franc Turjak, Vesna Seban, Marija Kristan, Alojz Kristan, Stanko Žvikart, Mitja Višič, Darja Ladinek, Teo Rek, Bojana Turjak, Sašo Švajger, Franc Mrak, Tina Glazer, Alen Turjak, Borut Mithans, Jože Šmid, Marica Ramšak, Alojz Hudernik, Sara Buzzi, Rajko Prapertnik, Marija Rek, Branko Prapertnik, Nika Kresnik, Lejla Turjak, Eva Turjak, Monika Vitrih, Lana Žvikart, Karolina Žvikart, Tjaša Hudernik, Lojzika Šmid, Rudi Šmid, Ana Mithans, Rene Mrak, Jan Turjak, Tjaš Hudernik, Blaž Mithans, Timi Hudernik, Matija Kristan, Jakob Kristan, Miran Rek

Ekipa KMN Hudi Kot veterani z novimi majicami Dinos d.d. Travnato igrišče – maj 2022: Teo Rek, Leon Helbel, Franc Založnik, Alojz Turjak, Bogdan Turjak, Jože Šmid, Franc Turjak, Matej Hudernik, Borut Mithans, Rudi Šmid, Sandi Grum

po igrišču ali uživali na igralih, tisti malo večji pa so lahko skupaj s člani igrali nogomet. To je za vsakega otroka nepozabno doživetje, zato so naši pikniki res nekaj posebnega.

Pred pričetkom letnih dopustov smo izpeljali že 28. Vodušekov memorial, katerega se je udeležilo 20 ekip. Pri tem se ne morem izogniti dejstvu, da je turnir v Hudem Kotu znan daleč naokrog, predvsem po dobri organizaciji, poštenosti in odličnem ambientu, saj na ta turnir vsako leto prihajajo ekipe od Velenja pa vse do Ptuja.

Takoj zjutraj po končanem turnirju, ko nekateri še sploh nismo zatisnili oči, smo kompletno zadevo s pijačo in gasilskimi kompleti iz igrišča preselili k Bolfenku, kjer smo pomagali pri organizaciji Bolfanške lepe nedelje, na kateri smo pogostili vse obiskovalce tudi s toplim obrokom. Tukaj moram še dodati, da je obisk lepe nedelje vsako leto večji in si upam trditi, da tudi zaradi naše gostoljubnosti in postrežbe.

V mesecu avgustu smo na travnatem igrišču obnovili našo »hutico« ter uredili njeno okolico.

V začetku meseca septembra, se je kot že vrsto let zapored, znova pričela sezona ligaškega tekmovanja v medobčinski ligi malega nogometa tako za veterane kot člane.

V veliko veselje mi je bilo na igrišču pozdraviti ekipo KMN Hudi Kot člane, saj nam je po polletnem premoru ponovno uspelo sestaviti ekipo. Na tem mestu se moram zahvaliti vsem, ki ste na kakršen koli način pripomogli, da so fantje ponovno stopili skupaj in zgradili ekipo domačih fantov, katera je lahko konkurenčna vsem ekipam v ligi. Ne smemo pa pozabiti na tiste predhodne vodje ekipe, ki so se prav tako trudili, da bi ekipa Hudega Kota še naprej igrala v ligaškem tekmovanju, vendar v tistem danem trenutku, ko so v ekipo zarezale poškodbe in odhodi igralcev, je ni bilo več možno obdržati na takšnem nivoju, da bi lahko igrala in bila konkurenčna.

Kot eno izmed večjih investicij za naše društvo v letu 2022 moram izpostaviti tudi nabavo novih trenirk za člane in članice ŠD, tako da sedaj naše ŠD ni prepoznavno samo po opravljenih delih in izpeljavi prireditev temveč tudi po zunanjem izgledu. Da smo lahko izpeljali vse zgoraj omenjene prireditve in dejavnosti, smo organizirali 8 delovnih akcij, na katerih smo opravili 205 delovnih ur. Da pa bo naše društvo nadaljevalo trend uspešnosti ter pripadnosti kraju in krajanom, imamo v tem letu v planu izpeljati že vse zgoraj omenjene prireditve, ki so stalnica v našem programu. Izpostavil pa bi nekatere večje:

- Organizacija ogleda poletov v Planici in organizacija izleta za člane in simpatizerje ŠD Hudi Kot.
- Organizacija 29. Voduškovega memoriala, organizacija »Bolfanške« lepe nedelje ter konec meseca avgusta še veteranskega turnirja.
- Organizacija dveh pohodov za člane, članice in simpatizerje ŠD Hudi Kot.
- Ob travnatem igrišču imamo v planu izdelati zunanji kamin za peko na žaru in obnoviti most čez potok. Prav tako imamo na travnatem igrišču v planu nabaviti nov voziček za risanje črt.
- Na vaškem domu moramo po sanaciji vdora vode v spodnje prostore le-te prebeliti. Prav tako pa je potrebno na terasi zamenjati dotrajano keramiko.

Zavedamo se, da so cilji visoki in da zahtevajo finančna sredstva, zato pa upam, da nam bo na pomoč priskočila tudi Občina in seveda naši zvesti sponzorji.

Za konec bi si želel, da bi naše športno društvo še naprej dihalo kot eno in da bi vsi člani z ljubeznijo do ŠD radi prihajali na delovne akcije in prireditve ter da bi vse to jemali kot sprostitve in razvedrilo, saj bomo le tako še naprej lahko uresničevali naše cilje in načrte.

Športni pozdrav!

Športno društvo Hudi Kot
Matej HUDERNIK

*Postavitev majskega drevesa – april 2022
Da bo drevo stalo ravno, skrbijo: Alojz Turjak, Rudi Šmid, Miran Rek, Franc Mrak in Franc Turjak*

Izlet ŠD Hudi Kot – pršutarna Lokev. Degustacija pršuta in vina – junij 2022

*Kuhanje lovskega golaža ob gostitvi lovskega nogometnega turnirja v Hudem Kotu – junij 2022:
Boštjan Uran, Jožica Žižmond in Zvonko Rek*

USPEŠNO ŠPORTNO LETO V DŠR JOSIPDOL

Preteklo leto je bilo v našem društvu zelo uspešno. Izpeljali smo vse planirane dogodke, ohranili aktivne vse sekcije in celo začeli z novimi programi.

Izpeljani so bili turnirji v nogometu za veterane in člane, ob teh dveh pa je nogometna sekcija organizirala še finale pokalnega tekmovanja Brclige, turnir pa so organizirale tudi odbojkarice. Tradicionalno druženje smo imeli ob tenis igrišču, najmlajši so se zbirali ob urah jahanja, v zimskih mesecih smo bili aktivni v dvorani (joga, badminton, hokej ...), člani iz različnih sekcij pa smo se družno odpravili na Triglav.

Turnir v odbojki

Kaja Forneci, Jure Ranc, Tjaša Jamnik, Miha Fric, Dejan Forneci, Doris in Kevin Forneci Solero, Duška Geč, Ervin Sebanc, Jasmina Klemenc, Kris Forneci Solero, Nina Mihelič, Primož Sgerm, Miha Ivartnik, Amadeja Podlesnik, Ela Zapečnik, Petra Klemen

DOGAJANJE NA NOGOMETNIH IGRIŠČIH

Na in ob nogometnih igriščih se je dogajalo čez vso leto. Vzdrževalnim delom in čistilni akciji je sledila vrsta dogodkov.

Ob klasični nogometni ligi, kjer sta aktivno sodelovali obe sekciji – tako mladi in malo manj mladi – so na igriščih potekali tudi turnirji. V poletnih mesecih sta si sledila veteranski turnir, posvečen vsem preminulim športnikom ter članski turnir, posvečen Danijelu Cvetku. Če so nas na veteranskem turnirju razvajali sončni žarki, nas je na članskem turnirju konkretno namočilo. Kljub vsemu pa sta bila oba turnirja uspešno izvedena. Nogometni sekciji sta stopili skupaj in družno organizirali finale pokalnega tekmovanja lige. Ta dan sta se turnirja odvijala na obeh igriščih hkrati in v športni park pritegnila veliko zabave in športa željnih obiskovalcev. Ob vseh dogodkih so se fantje družili tudi ob ne tekmovalnih dnevih, včasih delovno, drugič pa samo tako, za dobro voljo.

AKTIVNOSTI NA IGRIŠČIH ZA ODBOJKO IN TENIS

Ko dan postane daljši od noči, se prebudijo članice in člani odbojbarske in tenis sekcije. Začnejo se vzdrževalna dela na igriščih, kmalu za tem pa se le-ta napolnijo z njihovimi navdušenimi uporabniki. Tudi letos ni bilo nič drugače.

Kot da bi čakale na najbolj vroč poletni dan, so odbojkarice izbrale termin za turnir. Sonce je neumorno pripekalo, igralci pa so se prav tako neutrudno podili po vroči mivki. Nekaj osvežitve sta dajala le senca in mrzlo pivo. Le-tega je hitro zmanjkovalo, saj je bila tako udeležba igralcev kot gledalcev številčna. Druženje se je kar zavleklo in v poznih urah so organizatorke zaključile še en uspešno izpeljan dogodek. Tudi na igrišču za tenis se je odvijalo tradicionalno druženje članov tenis sekcije in prijateljev tenisa. Izpeljali so prijateljsko tekmovanje, ker pa je druženje namenjeno prav temu – druženju in veseljačenju, pa je večji del dneva bil namenjen dobri hrani, pijači in prijateljem. Tudi to druženje je bilo tako, kot vsa v našem društvu, lepo obiskano in uspešno izpeljano.

DRUGE AKTIVNOSTI V DRUŠTVU

Aktivni so bili tudi najmlajši, ki so obiskali nekaj terminov jahanja.

Lara H. Geč, Dejan Forneci, Žiga in Ajda Rižnik Solero, Kris Forneci Solero

***Društvo za šport in rekreacijo Josipdol
Kaja FORNECI***

SLOVENCİ SMO!

REK PRAVI, DA SI PRAVI SLOVEN'Č SAMO, ČE SI BIL NA TRIGLAVU. IN OD LANSKEGA AVGUSTA SMO SLOVENCİ TUDI MI!

Sploh se ne spomnim, kdaj so se začeli pogovori o tem, da bi pa mi enkrat šli na Triglav. Mi, ki nismo bili še niti na 56. najvišjem vrhu Slovenije (katerikoli hrib ali gora je že to)! Ja, res je, nismo pohodniki, imamo pa radi naravo in prekipavamo od trme (no pa nekaj malega kondicije tudi imamo). In tako se je začelo, iz heca. Zainteresirancev za hribolazenje je bilo za cel avtobus, katerih pa nas je ob obvestilu, da se lahko priključimo organiziranemu vzponu na Triglav, ostalo za en kombi. Določen je bil datum, 25. avgust 2022. Odhod ob tretji uri zjutraj iz Josipdola, pot na Gorenjsko čez Avstrijo do Krme in ob 6.00 odhod proti vrhu, vrhu Slovenije.

Prava dogodivščina se je začela že dan ali dva pred dnevom D, ali pa kar recimo dnevom T (kot Triglav). Prvi izziv, kako spakirati vse, kar potrebuješ za dva dni v čim manjši in lažji nahrbtnik. Kar zahtevna stvar, saj smo morali tudi vodo prinesiti s seboj, ker je na Kredarici, kjer smo prenočili, zaradi velike poletne suše ni bilo dovolj za umivanje. Pred pakiranjem smo mislili, da bosta najtežji del opreme varovalni pas in čelada, izkazalo pa se je, da sta kilograma nanesla hrana in pijača. Sladkor je še posebej dobrodošel, kar tisti, v kockah, ki so ga

včasih v shrambah imele babice. Ko pade energija, je to najboljši način za napolnitev utrujenih celic, boljši kot vsi oglaševani športni geli, so nam povedali izkušeni pohodniki in res je tako. Večkrat smo se ustavili in kot kaki poniji jedli sladkorne kocke. Natančno smo morali premisliti, koliko majic, hlač, nogavic in podobnih zadev bomo potrebovali (da ne bi pakirali nepotrebne teže) in na koncu nam je vsem uspelo spakirati ravno dovolj – eni so prišli do 10, spet drugi do 20 kilogramov. In ravno nahrbtnik je bil največja težava celega vzpona, ne noge, najbolj so nas bolela ramena.

Vznemirjenost se je stopnjevala, vsi smo iskali še zadnje stvari in tuhtali, kateri čevlji so dovolj varni a hkrati udobni, da z njimi brez poškodb in žuljev pridemo do cilja. Še en pregled, če imamo vse, kar potrebujemo, nastaviti budilko za sredi noči in spat. Uri primerno smo se zbrali vsi zaspani, a pripravljeni na izziv. Nabasali smo kombi in šofer Dejan nas je zapeljal na pot. Večino poti smo mi na zadnjih sedežih spali, naša pilot in kopilot pa sta nas varno pripeljala do prvega cilja – Krma. Veliko topleje je bilo, kot smo pričakovali in kar hitro smo uvideli, da lahko kakšno jakno ali dolge hlače pustimo v kombiju. Rešili smo se

nekaj teže, se preoblekli v tanjša oblačila (a še vedno večplastno, saj v gorah nikoli ne veš, kdaj in kako se spremeni vreme), naredili obvezno sliko, počakali še ostale pohodnike (prišli so iz vseh koncev Slovenije) in se družno odpravili na pot.

Najprej nas je pot vodila čez gozd po dokaj zmernem terenu, hitro pa se nam je odprl razgled na Julijske vršace. Jutranja meglica in sramežljivi sončni žarki so nas prebujali, ko smo se vzpenjali čez planšarske jase do prvega postanka, kjer smo se okrepčali, preoblekli in kaj hitro nadaljevali pot. Ker smo bili v skupini zelo različno kondicijsko pripravljeni, se je gruča hitro razpotegnila po poteh in tako se je tudi naša družina razbila v dve skupini (malo hitrejši in tiste, ki uživajo bolj počasi). Dokler se pot ni postavila zelo pokonci, so se šalili, peli, ko pa smo morali bolj konkretno pretegniti noge in napeti mišice, smo se vzpenjali bolj v tišini. Bolj smo se bližali vrhu, bolj spremenljivo je bilo vreme in ne bom se zlagal, če rečem, da so se v pol ure zamenjali vsi štirje letni časi. Nekje na pol poti se je pot iz gozdne ali šotaste podlage spremenila v povsem kamnito in vrhovi okoli nas so postajali vse mogočnejši. Ko smo prvič zagledali Triglav, kako mogočno in ponosno stoji

Prebujanje s čudovitimi razgledi

Pot v višave

Jutro pod Triglavom

Skoraj na cilju: Dejan Forneci, Karli Rižnik Solero, Kevin Forneci Solero, Kaja Forneci

Pripravljeni za osvajanje vrhov: Karli Rižnik Solero, Rafko Ivkovič, Anja Garmut, Kevin Forneci Solero, Kaja Forneci, Dejan Forneci, Iztok in Bernarda Helbel

nad nami, smo se vprašali, kako bomo mi to pot res zmogli, če še pri Kredarici nismo. Ampak kraljico pohodniških postojank smo dosegli kmalu. Vsa lepa, obsijana s soncem, nas je čakala v objemu gorskih vršacev. In za njo, Triglav.

Ker nas je polovica do Kredarice prišla prej, smo imeli čas, da se preoblečemo, uredimo, nekaj pojemo, opravimo fotografiranje in počakamo ostale, preden smo nadaljevali pot na slovenski vrh. Ker se je bližalo slabše vreme in nas je lovila megla, smo po tem, ko so do nas prišli še ostali iz skupine, hitro naredili varovalno opremo in se v zadnjem možnem terminu odpravili naprej. Bolje rečeno odplezali, saj smo se kar naenkrat znašli sredi samih skal, levo prepad, desno prepad, tako da nam je bila edina pot samo

naprej in navzgor. Varno smo se počasi bližali vrhu, Aljažev stolp se je lesketal v žametnih sončnih žarkih, gruča ljudi nam je prihajala nasproti, vsi ponosni, saj so bili na vrhu Slovenije. Z nasmehom so nas ustavljali in se pohvalili, da oni pa imajo sliko ob stolpu v soncu z lepim razgledom, mi pa je zaradi hitro bližajoče megle ne bomo imeli. A verjeli smo, da nas spremlja sreča in nas na vrhu čakajo čudoviti razgledi brez megle. In res je bilo tako! Polni ponosa, z malo tresočimi nogami (enim so se tresle od utrujenosti, drugim zaradi adrenalina, tretjim zaradi strahu pred višino) smo osvojili vrh. Preživeli krst (malo smo jih dobili po riti), se spočili, nekaj spili in se pripravili na še en podvig, ki je bil težji kot prejšnji. Spustiti se iz Triglava nazaj do Kredarice

je bilo težje, kot povzpeti se na vrh, pa naj se sliši še tako smešno.

Na Kredarici smo si dali duška. Se poveselili, okrepčali in spočili. No, tega zadnjega je bilo bolj malo, saj smo plesali skoraj do zgodnjega jutra. Zjutraj pa smo ponovno vzeli pot pod noge in se ob prebujanju dneva odpravili nazaj v dolino, od koder smo pot nadaljevali proti domu, s pomembnim postankom za napolniti baterije, na blejski kremšniti.

Ponosno lahko rečemo, da smo pravi Slovenci in se že veselimo novih hribolaznih podvigov.

Društvo za šport in rekreacijo Josipdol
Kevin FORNECI SOLERO

Proti vrhu: Kaja Forneci, Kevin Forneci Solero, Dejan Forneci, Iztok Helbel, Karli Rižnik Solero

Čudovita pokrajina

Osvojen Triglav: Kevin Forneci Solero, Dejan Forneci, Kaja Forneci, Iztok Helbel

TURISTIČNO DRUŠTVO RIBNICA NA POHORJU

Majhno gručasto naselje v osrčju Pohorja, vas Ribnica na Pohorju, se vedno bolj uveljavlja kot turistična destinacija. K temu so prispevali delno uresničeni načrti (apartmajsko naselje v sklopu smučarskih objektov in naprav), druge apartmajске hiše, turistična kmetija z nastanitvami, boljše cestne povezave z Dravsko dolino, dostopnost sodobnih komunikacijskih pripomočkov, urejenost krajev ...

Vas in vaško jedro Ribnica na Pohorju ter ostala naselja v občini (Josipdol, Hudi Kot, Zgornja Orlica, Zgornji Lehen na Pohorju in Zgornji Janževski Vrh) predstavljajo kulturne in naravne lepote in vrednote prostranih pohorskih gozdov in planj, kjer so naši predniki ustvarjali in čutili z naravo. K prepoznavi Ribniškega Pohorja na turističnem zemljevidu se poleg ponudnikov nastanitev in doživetij trudijo tudi člani različnih društev in posamezniki, ki "širijo dober glas v deveto vas".

Vendar prvenstvena naloga Turističnega društva Ribnica na Pohorju ni samo ta, da obiskovalcem predstavimo naše naravne in kulturno-zgodovinske znamenitosti, temveč tudi, da skrbimo za prepoznavnost tega dela Pohorja in ohranjanje dediščine. S prisotnostjo na kulinarčnih in drugih prireditvah po Sloveniji in tudi v tujini predstavimo Ribniško Pohorje. Trudimo se obuditi stare jedi in jih pripraviti na sodoben način.

V domačem kraju je tradicionalna prireditev Jernejeva nedelja, kjer društva in ekipe iz naše občine kuhajo "Ribniško župo". Zadovoljni odziv ekip in obiskovalcev, veselje in nedeljsko druženje pri kuhi in pokušinah različnih žup je radost in razvedrilo za vse udeležence avgustovskega dogodka.

Svetovni festival praženega krompirja nas je tudi očaral. Lani smo bili na Bledu. Vsekakor moram omeniti tudi sodelovanje na Sladki Istri v Kopru.

Z našimi prostovoljnimi deli pa seznam še ni končan: vodimo goste (lanskega maja smo gostili turistične novinarje Slovenije na popoldanskem obisku v sklopu večdnnevnega obiska Koroške regije), skrbimo za informacijski material, medijsko smo aktivni (radio, tv, časopis, FB), skrbimo za cvetlična korita v kozolcih in na avtobusnih postajališčih ...

Nimamo velikih plakatov in reklam, zato pa si s predanostjo in osebnim žarom prizadevamo, da bodoči gosti opazijo neokrnjeno Ribniško Pohorje in se radi vračajo ... Aktivna ekipa članov ima moralno in materialno podporo v ostalem članstvu.

Ekскурzija po Sloveniji bo tudi letos, avtobus in šofer Rok sta že »rezervirana« ... Vas, bralce, občane in člane društev, vabimo, da se nam pridružite.

Turizem smo ljudje!

Turistično društvo Ribnica na Pohorju
Helena EMAN

Skupina Kuj neka DŠR Josipdol: Dejan Forneci, Franc Sebanč, Jana Marsel, Kaja Forneci, Doris Forneci Solero, Tina Fric, Danilo Petrun

Robi Makovec, Darko Kutin in Danilo Petrun pražijo krompir na svetovnem festivalu praženega krompirja

Danilo Petrun in Anica Ovčar v akciji na Sladki Istri 2022 v Kopru

Uradno fotografiranje našega "chefa" Danila na Sladki Istri 2022 v Kopru

PLANINSKI TABOR – JEŽA 2022

Na Matajurju

Leto je bilo naokoli in zopet smo se podali v raziskovanje Soške doline. Zbralo se nas je 14 zanesenjakov z vseh vetrov oziroma iz raznih planinskih društev spodnje Dravske doline.

Kljub vsem pripravam in načrtovanjem smo bili po poti še malo skeptični ali se nam bo tokrat vse poklopilo in nam bo služilo tudi vreme. Ko smo prispeli v Solkan, kjer sta nas pričakala stara znanca Robert in Silvana, so bili vsi pomisleki potisnjeni na stran in pričela se je naša avantura.

Za prvi dan smo si zadali vzpon na Svete gore nad Novo Gorico, in sicer po rovih, kavernah in bunkerjih iz prve svetovne vojne. Med hojo nam je Silvana podajala tudi zgodovinski prikaz samih dogajanj na tem območju, razkazala

različne znamenitosti in z razgledišča pokazala potek meje med Novo in Staro Gorico.

Po vzponu smo si ogledali kip sv. Frančiška na Frančiškovem hribu, frančiškanski samostan in romarsko središče Svete gore, mavzolej in muzej na prostem Vodice ter jarke in kaverne, kjer so vidne še vreče cementa iz tistih časov.

Po povratku v dolino smo se odpravili do doma na Ježi, kjer sta nas pričakala Katja in Rožica, oskrbnici na domu, ki se s srcem razdajata za dobro vseh pohodnikov in ostalih obiskovalcev doma.

Po namestitvi in okrepčilu je sledila priprava plana pohoda na Matajur in seveda prijetno druženje.

Drugi dan smo se po krepkem zajtrku odpravili v avtomobile in odpeljali do zaselka Avsa, od koder smo se podali po čudoviti razgledni poti skozi gozdove in preko pašnikov proti Matajurju. Z njegovega vrha so se nam odprli prelepi pogledi na Kobariški Stol, Krn, planino Idrsko in Benečijo. Na vrhu Matajurja stojita cerkva in mejni kamen, nekoliko nižje na italijanski strani pa še planinska postojanka, ki jo upravlja planinska družina Benečije. Tukaj smo bili lepo sprejeti s strani oskrbnika, ki nas je nagovoril v slovenskem jeziku in s ponosom povedal, da je potomec Slovencev.

Ob povratku v dolino in na dom je padla ideja, da če je naslednji dan prvi maj, mora

Kip v muzeju Vodice

na domu stati tudi mlaj. Seveda od ideje do izvedbe ni bilo časa za razmišljanje in ob poti smo si že nagledali primerno drevo, ki bo služilo temu namenu. Da bo prevoz 10 m dolge smreke v avtu težava, sva ugotovila šele na poti, ko sva skoraj pometala cesto. Uspelo nama je priti na cilj in pričela se je priprava mlaja, kar je bil velik zalogaj, če nimaš nič od orodja, vendar smo z dobro voljo in noži deblo olupili. Nataknili smo zastavo, okrasili mlaj in ga postavili.

To je bilo prvič, da je na domu stal mlaj in pod njim izveden krajši kulturni program. Druženje je potekalo v čudovitem vzdušju in se prevesilo celo v naslednji dan.

Tretji dan smo si privoščili malo daljše počivanje, saj smo nekateri legli k počitku zelo pozno. Po obilnem zajtrku in pospravljanju stvari v vozila je sledilo slovo od naših gostiteljev iz PD Valentin Stanič Kanal ter odhod na še zadnjo turo našega potepanja. Podali smo se na ogled Slapa Kozjak pri Kobaridu, kostnice Kobarid in Tolminskih Korit. V petih urah smo si ogledali vse znamenitosti in se še tik pred nevihto vrnili v varno zavetje naših vozil.

Ob slovesu od prijateljev na Ježi smo si bili enotni, da se zopet vidimo v letu 2023. Seveda pa pred tem sledi njihov obisk na Pohorju.

Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
Marijan MARKL

Tolminska korita

OB 30. LETNICI PLANINSKEGA DRUŠTVA

Leto 2022 je bilo leto, ki je zaznamovalo 30. obletnico delovanja PD Ribnica na Pohorju.

V mesecu juliju smo obeležili ta mejnik s pohodom iz Ribnice na Pohorju na Lovsko kočo Janžev vrh, kjer je bil krajši kulturni program in pogostitev. V 30. letih se je nabralo veliko vsebin in zgodb, ki smo jih preživeli skupaj in to smo praznovali – pa ne samo ta dan – skozi vso leto. Tukaj lahko najdemo neprecenljiva sporočila, ki pa so vredna toliko več, ker se nanašajo na širok krog ljudi. Za kraj Ribnica na Pohorju 30. obletnica pomeni neko zgodbo, ki se je začela z majhnimi koraki in ti koraki so postavili temelje za delovanje društva. V vseh letih delovanja smo člani vložili veliko energije, truda, volje in zagnanosti, da smo se lahko veselili tega mejnika.

PD je bilo ustanovljeno in registrirano 27. oktobra 1992. Vodenje in predsednikovanje je takrat prevzel Božo Kotnik skupaj z izvoljenimi člani upravnega odbora. Leta 2009 je prevzel predsedniško funkcijo Dušan Švajger in jo še danes opravlja. Pozornost namenjamo predvsem izobraževanju in usposabljanju članov društva. Zavedamo se, da le društvo, ki ima dovolj izobraženega kadra na vodniškem, markacijskem in mentorskem področju, lahko uspešno deluje. V društvu pa deluje tudi odsek za Varuhe gorske narave in gorsko stražo, ki ima prav tako pomembno nalogo ozaveščanja obiskovalcev narave.

Prizadevanja so usmerjena tudi v povečanje števila članstva in vključevanja mlajših članov, saj vemo, da je potencial v mladih, ki ga društvo potrebuje za uspešno delo. Menimo, da je čar manjših društev, kot je naše, da se med seboj bolje poznamo. Da nas je manj, prinaša tudi določene slabosti, predvsem s finančne plati.

Najbolj pomembno pa se mi zdi druženje ljudi s podobnimi pogledi in nazori, z ljubeznijo do lepote narave, ki nas obdaja, z enakimi merili in usmeritvami, da ohranimo naravo za prihajajoče rodove.

Planinsko društvo Ribnica na Pohorju
Mira ŠVAJGER

Voditeljica prireditve – Tina Glazer
Predsednik PD Ribnica na Pohorju Dušan Švajger
Tajnica PD Ribnica na Pohorju Mira Švajger

Aranžma oz. simboli za planince - prireditev ob 30. letnici PD Ribnica na Pohorju na Lovskem domu Janžev vrh

Člani PD Ribnica na Pohorju in gostje prireditve na LD Janžev vrh

DRAMSKA SKUPINA ZNOVA V POLNEM ELANU

Amaterska dramska skupina KUD Stane Sever Ribnica na Pohorju je lahko upravičeno ponosna na več kot 110 let delovanja.

Takoj, ko smo lahko začeli ustvarjati in so se začeli dolgi jesensko-zimski dnevi, smo mi že pridno ustvarjali program za našo obletnico. S pomočjo Toneta Partljiča, ki je večer tudi v celoti povezoval, smo v enem večeru uprizorili tri inserte naših že odigranih iger. Premierno smo 11. novembra 2022 odigrali odlomek iz Miklove Zale, Politika bolezen moja in Čaj za dve ter 10. decembra 2022 predstavo ponovili.

Takoj po obletnici smo bili še polni elana in emocij od naše zveste publike, tako smo takoj začeli z vajami nove komedije avtorja Tončka Žumbarja – Gazda tote hiše s 'n jaz!, ki smo jo imeli naštudirano tik pred Covid-om in jo že ob kulturnem prazniku postavili na oder.

Če želimo, da je nekaj odmevno, trdno, koristno, je potrebno vložiti tudi ogromno truda, prostega časa, se odreči marsikateremu drugemu hobiju, popoldanski nadaljevanji ali pa obisku. Za nekaj naših načrtov veste, druge bom pustila še v ozadju, ampak hoditi po poti zastavljenih ciljev je treba počasi in trdno. Verjamem v naše cilje in verjamem v poti, ki nas vodijo do njih. Vesela sem, da nizamo pohvale in vabila, ki jih komaj dohajamo.

V lanskem letu smo 29. junija v Dravogradu uprizorili skeč Ljubezenske težave ter ga ponovili še 16. avgusta v hotelu v Radljah ob Dravi. 5. avgusta 2022 smo imeli srečanje z gledališko skupino Studenca pri Domžalah in si ogledali predstavo Desetega brata. 4.–7. novembra smo se udeležili gledališke delavnice v Izoli, kjer smo 6. novembra 2022 uprizorili premiero iz Ježkove pesmi – Darwin nima prav v hotelu Delfin v Izoli.

Premiera: Gazda tote hiše s 'n jaz!

Vsi delimo ta svet, mladi s svojo energijo in zagnanostjo, tisti v zrelih letih s svojo odgovornostjo in delom ter tisti v jeseni življenja s svojo modrostjo. A šteje tisto, kar nosimo v srcu. V srcu pa nosimo že novo igro, ki jo bomo z veseljem predstavili in se že veselimo. Naj zaključim članek še z zahvalo vsem, ki nam na kakršenkoli način pomagate in z vabilom, da se kmalu spet vidimo.

**Kulturno umetniško društvo Stane Sever
Majda PUŠNIK**

MIKLAVŽEVANJE, BOŽIČKOVANJE IN ŽIVE JASLICE V JOSIPDOLU

V KET Josipdol smo v mesecu decembru vsako leto najbolj aktivni. Sveti Miklavž s parklji obišče otroke na domu in seveda zahteva eno vrstico svetega angela pa kakšno pesmico, ki jo tudi parklji radi poslušajo. Nagradi jih z darilom in še kakšno šibo pusti za vsak slučaj.

Takoj po Miklavžu pa smo sklenili glave in ideje, kako naj pripravimo prihod Božička in primerno okrasimo prizorišče. Vedno je bujna debata, kje naj bo prihod. No, na koncu smo se odločili za spodnjo ulico, in sicer od igrišča proti Smiljanu Ladineku oz. Džervinu. Vedno nas vreme pušča v negotovosti do zadnjega dne, saj je od njega odvisno celotno dogajanje. V mrzlem jutru se nas je zbralo zelo lepo število Josipdolčanov, starih in mladih, in vsak je prišel z vprašanjem: »Kaj naj pomagam?«

Okvir jaslíc smo pripravili teden prej, ostalo pa vse na dan akcije. Otroci so okrasili novoletni jelki, moški pripeljali veje in figure ter s strokovnim znanjem vse skupaj uredili v jaslíce.

Hvala Matjažu Grumu, da nam je priskrbel še tri kralje. Da pa je lepo osvetljeno, za to vsako leto poskrbi Marjan Grosek in tudi njemu iskrena hvala, prav tako vsem, ki ste pomagali pri akciji. Ženske so nas presenetile s kuhanim vinom in čajem, da smo se lahko malo pogreli in občudovali narejeno. Ob koncu se je skupina fotografirala in nadaljevala s strokovnim posvetom za potek prihoda Božička.

Pripeljal naj bi se z motornimi sanmi. Ko smo tako gledali do 25. decembra vsak dan, kako je jemalo sneg, poleg tega so nam na prizorišče še navlekli hlode, se nas je lotila panika. Rezervni načrt!

Miklavž

Postavljanje jasic

Schantelle Kolečnik

Prostovoljci po končani postavitvi jasic

Verjetno je našo skrb zaznal sam Božiček in je pustil še nekaj snega za svoj prihod. Vsak večer je opazoval otroke, videlo ga je veliko otrok in starejših. Še sam sem ga šel čakati in ga tudi dočkal ter vse dokumentiral na FB, da ne bi kdo posumil.

Dopoldan, 25. decembra, smo se zbrali. Anže Krevh in Gregor Slemenjak sta poskrbela še za ozvočenje in vse je bilo pripravljeno. Gasilska enota Josipdol je poskrbela, da sta promet in parkiranje potekala brez problemov.

Naši otroci so se za začetek prireditve oblekli v zašite obleke iz časa Jezusovega rojstva in nam ob pripovedovanju zgodbe predstavili žive jaslce. Toliko otrok bi rado sodelovalo, da oblek nimamo vedno dovolj. Seveda pa je nepogrešljiv tudi Dejanov poni, ki je že od samega začetka postavljanja jasic zraven in tudi vedno z odliko opravi svojo vlogo.

V kratkem kulturnem programu so nastopili naš »weltmaister« Anže Krevh ter njegova učenca na harmoniki Tea Ostruh in Svit Krajnc. Schantelle Kolečnik nam je zapela dve pesmi, svoje zanimive pesmi pa nam je recitirala naša nekdanja krajanka Anka Vidmar.

Žive jaslce

Ob raketah, zvokih motornih sani in vonju po bencinu se je končno pripeljal Božiček v rdeči obleki, z dolgimi belimi lasmi in čudovito belo ter mehko brado.

V otroških očeh si videl veselje in radost ob njegovem prihodu. Še starejši so ga bili veseli in so ga občudovali. Bil je presenečen ob takšnem številu obiskovalcev, povedal nam je zgodbo in letos je obdaril 130 otrok iz naše občine in še od drugod. Da nas ob čakanju nanj ne bi zeblo, so za brezplačno kuhano vino in čaj poskrbeli Albin Klemen, Matjaž Grum in Jožica Cvetko. Za vse lačne pa je poskrbel Nellys Food Truck iz Lovrenca na Pohorju. Božiček je še vsem zaželel srečno in zdravo leto 2023 ter ob mahanju otrok v pozdrav oddrvel v temno noč, da bi obdaril še veliko drugih otrok. Seveda pa drugo leto spet pride, tako je obljubil.

Veseli otroci z darili in starši, zadovoljni s prireditvijo in dobrim kuhanim vinom ter vrečko hamburgerjev, so prizorišče počasi praznili. Robi Bizjak in Žiga Osvald sta z motornimi sanmi popeljala še vse, ki so si upali sesti na nanje, po travniku in nam prikazala še kakšno vragolijo s sanmi. Hvala obema za trud in pomoč pri uresničitvi naše ideje.

Ko vidimo otroške oči, ki žarijo, in otroški nasmeh ob prihodu Božička, takrat nam je ves trud poplačan. Hvala vsem, ki ste darovali svoj čas, dobro voljo in potrpljenje. Drugo leto pa pride Božiček z/s ... ?

AFŽ ZABAVLJAČI

Praznovanje dneva žena v Josipdolu se vedno začne s kulturnim programom. Vključimo domače pevce, muzikante ter vse, ki želijo nastopati. Tako smo se zbrali tudi fantje, ki smo pripravljene svoj prosti čas nameniti vajam in seveda prijetnemu druženju. Našli smo se predvsem po načelu, če greš ti zraven, grem pa tudi jaz. Prvo leto smo bili Josipdolski pobi, sedaj pa smo AFŽ zabavljaki. Naša starostna krivulja je od 71 pa do 17 let. Naše glavno poslanstvo je, da na tradicionalni proslavi s prijetno točko ali dvema našim ženam in dekletom narišemo nasmeh na obraz, jim začetno tremo odpihnemo in jim zaželimo lepo praznovanje. Anže Krevh nas je ob harmoniki naučil zapeti pravo Avsenikovo balado, ob spremljavi trobente Gregorja Slemenjaka ter klarineta g. Kristana. Znamo sicer samo eno, a jo kljub ponudbam zapojemo samo za naše žene.

Ob vodenju programa našega Toneta Hrena smo se predstavili tudi s točko korona preiskovalcev. Naše vaje so naporne, resne in do nastopa v popolni koncentraciji. Nastopi nam uspejo brez napak oziroma napake spretno in skrbno zakrijemo.

Tone Hren

Božo Kotnik

Seveda se moramo zahvaliti našim mamam, dekletom in ženam, da nas podpirajo, ko jih puščamo same, medtem ko se mi potimo na vajah. Hvala. Letos smo za potrebe predstave v dvorani Josipdol morali narediti in pritrditi zavese. Ob pomoči šivilj Mire Gantar in Tine Plevnik smo na koncu ponosni na naš skupni projekt, dodali smo slogan Mi Josipdol. Sinhrono plavanje nam je letos spet uspelo in nastopi so zagotovljeni. V naše vrste smo pridobili še dva Albinova pubeca, to sta Rene in Tian. S svojim

humorjem in umetnostno žilico pa je letos pristopil tudi Lovro Vogrinec, ki je svojo vlogo odlično odplaval.

Bistvo pa je, da se družimo ter nekaj ustvarimo za naše ljudi in kraj.

AFŽ zabavljači: Ivan Šoba, Božo Kotnik, Marijan Krevh, Anže Krevh, Matjaž Grum, Marjan Kovač, Žiga Prater Arl, Rok Bratkovič, Lovro Vogrinec, Gregor Slemenjak, Tone Hren, Albin Klemen, Rene in Tijan Klemen, Franček Plevnik.

Zaključna večerja: Rene, Tijan in Albin Klemen, Rok Bratkovič, Lovro Vogrinec, Božo Kotnik, Ivan Šoba, Marijan Krevh, Marjan Kovač, Žiga Prater Arl, Matjaž Grum, Gregor Slemenjak, Tone Hren, Franček Plevnik, Anže Krevh

Kulturno, etnološko in turistično društvo Josipdol
Franček PLEVNIK

V JOSIPDOLU SE DOGAJA ...

Pred letom 2020 smo bile ženske v Josipdolu zelo ponosne na našo vztrajnost in dolgoletno tradicionalno organizacijo praznovanja ob Dnevu žena. Tako smo skupaj praznovala jubilejno sedemdeseto obletnico AFŽ-ja v Josipdolu. Samozavestno smo menile, da živimo v sodobnem času in da ne more biti nobenih ovir, da prireditve ne bi bilo mogoče organizirati. Vendar svet zajame pandemija, ki popolnoma ohromi našo eksistenco in onemogoči svobodno druženje.

Po dveh letih smo se lahko vrnil v normalno življenje in zato smo sedaj znova v polni formi, da z bogatim programom in veselo družbo nadoknadimo zamujeno. V soboto 11. marca 2023 se je naša tradicionalna prireditev AFŽ začela z glasbenim nastopom skupine Tackani, ki so nas zazibali ob zvokih dalmatinskih pesmi. Kot je na naših proslavah že vrsto let običaj, nas s kulturnim programom razveselijo otroci iz vrtca Ribnica na Pohorju, kjer pod vodstvom vzgojiteljice Katje Bricman in Hermine Ostruh privabijo s svojim nastopom solze na oči svojih mamic, babic, tet.

Prav tako je stalnica naše prireditve napovedovalec, animator in še kaj Franček Plevnik, ki zna pritegniti moške, da pripravijo prav posebno točko za našo prireditev. Da pa niso od muh, so nam že dokazali v preteklih letih, zato je letos bilo pričakovanje še večje. Celo toliko so se potrudili, da so skupaj z društvom KET dvorano polepšali s škrlatno zaveso na odru in nam tako pričarali še bolj svečano doživetje. Na prireditvi so nam zaigrali na harmoniko naš Anže Krevh, ki bo konec aprila podiral

Vrtec Ribnica na Pohorju z vzgojiteljicama in AFŽ zabavljači

svetovni rekord v najdaljšem igranju harmonike, in njegova učenca Tea Ostruh in Svit Krajnc.

Skupina AFŽ zabavljači so nam pričarali nepozabno točko, ki se imenuje »Sinhrono plavanje« in nas tako dodobra nasmejali in popeljali v čudovit večer. Na koncu smo se vsi udeleženci zbrali pred odrom in naredili čudovito fotografijo. Aktiv žena Josipdol ostaja in upa, da se drugo leto dobimo v čim večjem številu na prireditvi, ki je shranjena v naših srcih tako starejših kot tudi mlajših generacijah žensk iz naše občine ter v vedno večjem številu tudi iz drugih, predvsem iz sosednje Lovrenc na Pohorju.

Danica LADINEK

ROČNODELSKO DRUŠTVO POHORSKA ZARJA JOSIPDOL

V zimsko-koronskem času smo članice našega društva pletle in kvačkale, izdelovale čudovite šopke, gobeline in voščilnice. Idej za ustvarjanje nam nikoli ne zmanjka in naša ustvarjalnost ne pozna meja.

V poletnem času pa smo poleg ročnih del pripravile razstavo ob občinskem prazniku v kulturni dvorani v Josipdolu in v Knjižnici Radlje ob Dravi, ki je bila dobro obiskana. Odzvale smo se povabilom drugih ročnodelskih društev in jih obiskale v času njihovih razstav. Izmenjale smo svoje izkušnje in pridobile nove ideje za nadaljnje ustvarjanje. Sosednja društva nas rada obiščejo na naši promociji ob občinskem prazniku, mi pa se trudimo, da jim poleg naših izdelkov predstavimo tudi občino kot prelep neokrnjen prostor z bogato etnološko ponudbo.

V času poletnih počitnic smo pripravili dve delavnici za naše otroke in mladino. Tako se trudimo, da pridobivamo nove, mlade člane, ki bodo nadaljevali in negovali našo ročnodelsko izročilo. Obisk je bil izjemen, saj so se mladim puncam in fantom pridružile tudi mamice in babice. Izkušene mentorice se nismo mogle načuditi, kako spretni so bili pri izdelavi rožic, pajkov in zapestnic.

Velik pomen dajemo tudi druženju članic ob rojstnih dnevih, lepe poletne dneve pa izkoristimo za krajše izlete.

**Ročnodelsko društvo Pohorska zarja
Lojzka MARSEL**

Z desne strani: Lojzka Marsel, Marjana Ahej, Duška Geč, Mateja Zapečnik, Danica Ladinek, Slavka Ladinek, Anica Grubelnik, Anica Plazl, Malčka Osovniker, Trezika Helbl, Darja Mihelič, Tatjana Marsel in Judita Kotnik

V SPOMIN ...

V lanskem letu se je poslovila naša dolgoletna članica Marija Turjak. Za njo ostajajo številna ročna dela njenih neutrudnih rok. Njena zapuščina je tako obsežna, da bomo članice društva na naši samostojni razstavi ročnih del v času občinskega praznika pripravile kotiček z njenim izjemnimi izdelki.

Marija se nam je večkrat predstavila tudi kot pesnica. Njene pesmi so zbrane v knjižni zbirki in nam pripovedujejo o lepotah narave, razkrivajo njena občutja in razkrivajo trdo življenje pohorskega človeka.

Svojo rojstno vasico je Marija doživljala v naslednji verzih:

MOJA ROJSTNA VASICA

Ribnica ti vasica
sredi zelenih gozdov,
okrog tebe naselja
kot zvesti stražarji,
Hudi Kot, Janževski Vrh in Orlica,
Lehen in Josipdol,
polni so zelenja
žuborečih potočkov
in cvetočih polj.
Tu ob snežni belini
šelesenja zelenih gozdov,
zibel moja je tekla,
tu našla družinski
sem krov,
tu sem srečo in
žalost užila.

Tu ob tvojih lepotah
uživam starosten raj,
zdaj čakam,
da v poslednjem slovesu
me sprejmeš
v svoje naročje
nazaj.

**Ročnodelsko društvo Pohorska zarja
Marjana AHEJ**

Marija TURJAK

DRŽAVNE ŽENSKKE KMEČKE IGRE V MIRNI PEČI NA DOLENJSKEM

Na Dolenjsko, deželo grozdja in sonca, smo se na sončno nedeljo, 12. junija 2022, odpravile članice Društva kmetič Dravske doline, KO Ribnica na Pohorju. V Mirni Peči so ta dan potekale 15. državne ženske kmečke igre, ki so jih pripravile zmagovalke iz leta 2019, Društvo podeželskih žena Mirna Peč, v sodelovanju z Zvezo kmetič Slovenije.

Po dveletnem premoru (zaradi covidnih ukrepov) se je naša ekipa Čebelice (Jolanda, Dragica, Anica in Helena) ter naše navijačice, pridružila ostalim sedemnajstim ekipam iz vseh slovenskih regij pri druženju, tekmovanju in zabavi. Zgodaj dopoldne smo se zbrale v središču kraja v Muzeju Lojzeta Slaka in Toneta Pavčka. 50 let staro šolsko stavbo so preuredili v sodoben muzej, poklon dvema velikima Slovencema, ki sta bila tudi dobra prijatelja. Predstavitev življenja in dela umetnikov ter ogled razstave je bilo posebno doživetje. Na odru v središču muzeja, na katerem je nastopal Ansambel Lojzeta Slaka, smo tudi me zapele že skoraj ponarodelo pesem Čebelar. Nato smo se zapeljali na prizorišče iger in druženja, na igrišče

v Poljanah pri Mirni Peči, kjer so nam gostiteljice postregle z domačimi dobrotami. Poskrbele pa so tudi za kulturni program.

Predsednica Zveze kmetič Slovenije Irena Ule je vsako leto voditeljica tekmovanja. Uletova je bila pred leti tudi pobudnica tega druženja in tekmovanja v šaljivih in domiselnih igrah, ki so povezane z življenjem in delom na kmetiji. Igre so bile zanimive in zahtevne, povezane z Mirno Pečjo in njenimi značilnostmi. Poleg znanja je bil rezultat večinoma odvisen tudi od spretnosti in iznajdljivosti tekmovalk. V prvem delu smo članice ekip izdelovale maske iz papirnatih prtičkov, ugotavljale kmetijske ministre in ministrice, iz papirja rezale satnice in čebele ter na koncu skupaj zlagale besedilo pesmi Slakove pesmi Čebelar. Med samim tekmovanjem se seštevajo točke in dostikrat pride do besednega prerekanja med ekipami in sodnicami, saj se marsikatera ekipa znajde po svoje. Mi smo dobro unovčile tudi jokerja in se uvrstile v finale, kjer nas je osem ekip čakalo drugi del preizkušnje znanja in

veščin. Ugotavljale smo naslove znanih slovenskih pesmi, iz zelenjave je nastala »kmetica leta«, iz balonov grozd, spretnosti pa smo morale dokazati tudi pri molži krav ...

Igre, ki so jih pripravile gostiteljice, so bile domiselne in zabavne. Taktno so vpletle zanimivosti in promocijo domačega kraja ter poznavanje kmetijstva. Zmagale so Čebele iz Škocjana na Dolenjskem, drugo mesto so si priborile Deteljice iz Moravč, tretje mesto pa Cvetlice iz Polšnika.

Tako se je naše druženje na 15. državnih ženskih kmečkih igrah zaključilo. V vročem popoldnevu smo se s potrpežljivim šoferjem kombija vrnili domov. Spotoma smo se ustavili v Piceriji Sidro v Bresternici, saj smo si zaslužile okrepčilo za sodelovanje. Še nadalje se bomo trudile, saj tudi tako predstavimo naše domače kraje v drugih delih Slovenije.

**Čebelice KO Ribnica na Pohorju
Helena EMAN**

Anica Ovčar, Helena Eman in Dragica Zlatinek

Anica Ovčar, Dragica Zlatinek, Helena Eman, Jolanda Praznik, Marija Karat in Marta Praznik

DRUŠTVO KMETIC DRAVSKE DOLINE IZRAZI SVOJA STALIŠČA NA 9. NUJNI SEJI ODBORA ZA KMETIJSTVO, GOZDARSTVO IN PREHRANO

Včasih se je že spoprijemati z vsakodnevnimi izzivi dovolj težko, kaj še da bi imele moč, da poskusimo svet spremeniti. Vendar jutri ne more biti boljši za nas, če same nismo pripravljene stopiti skupaj in zadeve spreminjati na bolje. Pri tem je pomembno, da vemo, kaj hočemo in kje nas čevlji žuli. Vsak začetek je vedno težak in prvi korak je, da vemo, kaj želimo, naslednji pa, da tistim, ki o naši usodi odločajo ali tistim, ki lahko ponesejo naš glas dalje, povemo, kaj potrebujemo. Društvo kmetič Dravska dolina je na pobudo koroške poslanke Alenke Helbl dobilo možnost in priložnost, da svoja stališča izrazi v Državnem zboru. Izziv smo izkoristile in sklenile naše misli ter naša pričakovanja prelile v besede. V naslednjih vrsticah so strnjene besede, ki so 30. novembra 2022 bile slišane na 9. nujni seji Odbora za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano:

»Dravska dolina je tipičen primer slovenskega kmetijstva, kjer so danosti za intenzivno ravninsko kmetijstvo minimalne. Večina kmetij je manjših in ležijo v OMD območjih. Kmetije, ki se s kmetijsko dejavnostjo ukvarjamo na višinskih in strmih kmetijah, se praviloma sprašujemo, ali kmetijstvo na območjih OMD sploh omogoča dostojno preživetje. Dejstvo je, da imajo te kmetije že dlje časa tako nizek donos, da družinski člani (vsaj eden v gospodinjstvu) za ohranitev kmetijske dejavnosti praviloma vlagamo svojo plačo, ki jo zaslužimo izven kmetijske dejavnosti za obstoj in razvoj. Nekaj torej gotovo počnemo zelo narobe.

Upamo, da se država zaveda, da takšna praksa dolgoročno ni vzdržna in kmetije, predvsem pa mladi rodovi, dolgoročno ne pristajamo na večno žrtvovanje lastnega dostojnega življenja, ki vključuje predvsem pravico do dostojnega plačila za delo ter počitek. Kdo bo potem skrbel, da bodo strmi gorski travniki in robovi pokošeni, da bodo mejice služile svojemu namenu ohranjanja biotske pestrosti in da monokultura ne bo zamenjala cvetočih večbarvnih travnikov?

Slovenija se zaveda, da je neokrnjena narava, živa tradicionalna kulturna krajina z izjemno biotsko pestrostjo in kulturo, izjemen potencial in neprecenljivo bogastvo. Tega bogastva se vedno bolj zavedamo tudi kmetije. Vendar to bogastvo žal ne plačuje naših položnic. Ministrstvu za finance želimo sporočiti, da se zavedamo, da moramo vsi prispevati k finančni vzdržnosti naše države, vendar pa jih hkrati prosimo, da vzamejo v obzir, da mi družbi že prispevamo s tem, ko je naša osnovna pravica do lastnine in prostega razpolaganja z njo omejena z javnim dobrom, ko se lastninska pravica na gozdovih izvršuje tako, da je zagotovljena njihova ekološka, socialna in gospodarska funkcija. Nam lastnikom pa ostajajo smeti ter stroški vzdrževanja dostopnih poti. Nadalje, da v zameno za manj intenzivno obdelavo ohranjamo biotsko pestrost, vzdržujemo populacijo številnih ogroženih vrst, skrbimo za tradicionalno urejeno slovensko kulturno krajino, da o ohranjanju semenskega materiala avtohtonih slovenskih sort, ki je izrednega pomena za slovensko samooskrbo, sploh ne govorimo.

Država neprestano samo nalaga nove dolžnosti, nesmiselno birokracijo in davčna bremena na naša ramena, hkrati pa ne upošteva v nobenem pogledu, kaj hribovski in gorski kmetije družbi dajemo. Čas je, da začnete to upoštevati.

Začnite vsekakor pri davčni politiki. Vzemite navedeno v prejšnjem odstavku v obzir, ko določate obdavčitev kmetov

na OMD po KD ter pri obdavčitvah različnih spodbud in subvencij. Le-te niso prihodek, so zgolj simbolično in zelo nizko nadomestilo, ki naj bi imelo spodbujevalni učinek za ohranitev kmetij na teh območjih. Subvencije za OMD do sedaj niso bile obdavčene in če do sedaj niso bile, potem ni razloga, da bi to spreminjali. Že tako lahko jasno vidimo, da so pragovi za predvidene pomoči za območja z omejenimi dejavniki nezadostni in prenizki. Predlagamo večja in dostojna nadomestila za predvidene pomoči za območja z omejenimi dejavniki. Posebej nizka in nesorazmerna so plačila za pomoč za omejitve na območjih Natura 2000 in pomoč za ekološko kmetovanje. Zneski ne predstavljajo realne podpore, ki bi dosegla spodbujevalni učinek in dvigovala splošno zavest o nujnosti okoljevarstva in zaščite biotske pestrosti. Z namenom zagotavljanja večje kvalitete podeželskega okolja in učinkovite okolju prijazne infrastrukture predlagamo tudi več sredstev in višjo stopnjo sofinanciranja (intenzivnosti pomoči) za male kmetijske subjekte, ki delujejo na podeželskem območju. Za boljše stanje je nujna tudi debirokratizacija in odprava hiperregulacije, ki duši ne samo kmetijstvo, ampak celoten slovenski gospodarski in družbeni sistem. Ampak o tem kdaj drugič.

Vesele smo, da Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, še posebej naša resorna ministrica Irena Šinko, naše potrebe na področju obdavčitve OMD in drugih subvencij prepoznava in jih naslavlja, upamo, da bodo zadeve enako razumela tudi ostala ministrstva in resorni ministri ter njene predloge podprli. Prav tako pa cenimo pokončno in neomajno držo KGZS in njenega predsednika Romana Žvegliča, ki odlično razume in povzema izzive naših malih kmetij na območjih OMD.«

Svojo podporo nam je izrazila tudi naša resorna ministrica Irena Šinko, ki je prisluhnila našim izzivom in aktivno sodelovala na okrogli mizi.

Na tej seji je Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano sprejel sledeča sklepa:

- Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlaga Vladi Republike Slovenije, da v drugi polovici leta 2023 opravi revizijo ter analizo učinkov posodobljene metodologije točkovanja za območja OMD in s tem seznanijo pristojno delovno telo Državnega zbora RS.
- Odbor za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano predlaga Ministrstvu za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano, da še naprej aktivno sodeluje z vsemi deležniki s področja kmetijskih gospodarstev na OMD območjih in pripravlja ukrepe, ki bodo zagotovili razvoj ter ohranitev teh kmetij.

Spoštovane kolegice, naj se naš glas, ki smo ga v letu 2022 uspešno poslale v širši slovenski prostor s številnimi aktivnostmi, sliši še naprej in upam, da bomo s skupnimi močmi tudi leto 2023 izkoristile, da povemo odločevalcem, kaj potrebujemo in kaj si želimo.

Društvo kmetič Dravska dolina
mag. Sara BERGLEZ ZAJEC

GREGORNOVA BUKEV

NAJDEBELEJŠA SLOVENSKA BUKEV RASTE V HUDEM KOTU

Gregor nova bukev, ki je s 635 centimetri najdebelejša bukev v Sloveniji, raste na gozdnem robu v neposredni bližini poslopij Gregor nove domačije v Hudem Kotu. Uvršča se med najpomembnejšo drevesno dediščino, ob bok Najevski lipi in številnim drugim presežnim slovenskim drevesom.

Gregor nova bukev

Bukev je drevesna vrsta, ki je zelo pogosta v slovenskih gozdovih – če bi jih prepustili naravi, bi bila v njih najštevilčnejše zastopana! Kljub temu imamo med izjemnimi primerki dreves, drevesnimi naravnimi vrednotami, razmeroma malo predstavnikov te drevesne vrste v primerjavi z lipo. Vzrok je, da je bukev tipično gozdno drevo in je bila le malokdaj sajena kot hišno drevo

in negovana ter cenjena v pozno starost. Bukve tudi po naravi niso drevesa, ki bi dosegala izjemno starost. Njihov les po poškodbah pogosto načnejo različne trohnobe, ki pospešijo propad. Tako imamo danes v Sloveniji med izjemnimi bukvami primerke, ki so varovani v sklopu parkov, izjemna bukova drevesa v nekaterih pragozdovih, nekaj malega izven gozdov in nekatera v gospodarskih gozdovih, ki so jih lastniki ohranili. Bukovih drevesnih naravnih vrednot imamo danes v Sloveniji manj kot sto. Kako debele so? Večinoma imajo obseg debla med 350 in 450 cm, obseg debla med 500 in 600 cm ima le 5 primerkov, preko 600 cm obsega pa merita le dve – Povšnarjeva bukev v dolini Kokre z obsegom 612 cm in Gregor nova bukev na Pohorju v Hudem Kotu, katere obseg je ob zadnji meritvi v letu 2021 meril izjemnih 635 cm.

V naravovarstvene evidence je bila Gregor nova bukev prvič vpisana leta 1993, ko je takratni Zavod za varstvo naravne in kulturne dediščine pripravljal celovit popis naravne dediščine na tem delu Pohorja. Takrat je njen obseg meril 608 cm. Zaradi skrite lege pred tem sploh nismo vedeli zanjo. Zaradi ravnega mesta na strmi brežini je bila meritev obsega debla (ki se praviloma izvaja na

višini 130 cm na zgornji strani debla) pravi izziv in vse prej kot preprosta.

Bukev je po zadnji oceni v zelo dobrem stanju. Že dobra dva metra nad tlemi se razveji v dva mogočna vrhova, zaradi katerih je možna domneva, da gre za dve drevesi, ki sta v koreničniku zrasli.

Kakorkoli, danes gre za eno drevo, najdebelejšo bukev v Sloveniji, vitalno in v zelo dobrem stanju in lahko pričakujemo, da bo bogatila nas in pohorske gozdove še dolgo. Kaj lahko naredimo, da jo obvarujemo? Ohranjamo ji rastne pogoje, se pravi, ne posegamo v bližnje terene in gozdni sestoj tako, da bi se rastni pogoji (oskrba z vodo, osvetljenost, izpostavljenost vetru ...) bistveno spremenili, in izogibamo se temu, da bi jo poškodovali na primer pri sečnji ali spravilu v bližini. Narava, ki je vedno bolj muhasta in samosvoja, pa bo povedala in naredila po svoje ...

V Evropi najdemo seveda tudi debelejšje bukve. Najdebelejše imajo obseg debla preko devet metrov. Večinoma gre za samostojna drevesa, ki so rastla izven gozda in so zato nizka, široka in s kratkim, mogočnim deblom.

**Zavod Republike Slovenije
za varstvo narave OE Maribor
Samo JENČIČ**

NE BOJ SE ZA POMOČ, MIBDIMO DAN IN NOČ

Ta rek je že zelo star, pa še vedno drži. Plemenito dejanje je pomoč ljudem v nesreči. Gasilci smo del tega sistema.

Tudi letos smo se gasilci PGD Ribnica - Josipdol zbrali na letnem zboru članov. Volilno leto nam je prineslo novo vodstvo ter člane organov društva. Iz poročil je bilo razvidno, da je za nami naporno leto. Društvo je bilo dejavno na vseh prireditvah v naši občini. Predstavniki društev upokojencev ter kulturnega in športnega društva so se zahvalili za pomoč pri raznih prireditvah. Po dveh sušnih letih smo bili v preteklem letu ponovno uspešni pri razdelitvi koledarjev. Zahvaljujemo se vsem občanom za prispevke. Obljubljam, da bo denar porabljen za sanacijo gasilskega doma v Ribnici na Pohorju in Josipdolu.

Na Krasu smo z osmimi člani sodelovali v največjem požaru v Sloveniji in to v treh izmenah. Hvala vsem sodelujočim, kakor tudi prejšnjemu vodstvu, ki je to izpeljalo. S spodbudnimi

Požar na Krasu: Matjaž Pušnik, Marjan Kovač, Primož Sgerm

Državno tekmovanje pionirjev v Celju, kjer smo zasedli 11. mesto od 27 sodelujočih ekip: Eva Ostruh, Andraž Cvetko, Tea Ostruh, Živa Črnko, Hana in Žana Grum, Rene in Tijan Klemen, Maj in Gaja Grum, Julia Bratkovič, Karin Karat, Manca Grubelnik

Investicija v ogrevanje gasilskega doma v vrednosti 12.000 €

besedami nas je nagovoril župan. Obljubil nam je pomoč pri uresnitvi plana dela za naslednje mandatno obdobje, saj se zaveda, da je za elementarne nesreče in požarno varnost po zakonu odgovoren skupaj z občinskim svetom. Pozdravne govore so imeli tudi člani sosednjih gasilskih društev, s katerimi dobro sodelujemo.

Nujna je energetska obnova gasilskega doma Ribnica na Pohorju in obnova objekta v Josipdolu. Za pridobitev članstva se moramo intenzivno povezati z osnovno šolo, izobraziti člane za prve posredovalce, saj smo gasilci skoraj vedno prvi na kraju nesreče.

Še veliko, veliko želja imamo v planu za naslednje petletno obdobje, katere bomo uresničili le s pomočjo vseh občank in občanov naše prelepe občine Ribnice na Pohorju.

»Ker nam je mar za požarno varnost in pomoč vsem ljudem v nesreči.«

***Prostovoljno gasilsko društvo Ribnica - Josipdol
Aleš KRESNIK***

Požar na Krasu: Alen Urnaut, Dejan Mithans, Gregor Obrulj, Aleš Kresnik

RIBNIŠKA SKUPINA KORONARNEGA KLUBA DRAVSKE DOLINE

Že šesto leto se družimo v Ribnici na Pohorju. V našo skupino je včlanjenih precej udeleženk, med katerimi je veliko mladih, kar je zelo spodbudno. Vadba poteka enkrat na teden. Naš vaditelj Marko Klemenc poskrbi, da se dobro počutimo in temeljito razgibamo. Smo kot ena mala družina.

Večkrat na leto imamo druženje z ostalimi skupinami iz Dravske doline. Koronarni klub Dravske doline je imel dan doživetij v Radljah ob Dravi, kjer smo obeležil deset let ustanovitve in je bil v ta namen organiziran pohod ter druge dejavnosti v telovadnici. Predsednik Marjan Ternik je poročal o delu koronarne skupine v teh letih. Druženje je bilo uspešno in sproščeno. V mesecu decembru je bilo prednovoletno srečanje vseh skupin. Za popestritev je poskrbel Adi Smolar. Cirila Slemenik Pušnik, dr. med. spec. prim. je predavala o popuščanju srca in kako lahko sami predčasno preprečimo marsikatero obolenje.

Vedno se dogaja kaj lepega in zanimivega. Cilj našega druženja je: »Verjemi, da zmoreš in si že na pol poti do cilja.« (Theodore Roosevelt)

Vabljeni, pridružite se nam.

Koronarna skupina Ribnica na Pohorju
Cvetka LADINEK

Darinka Božič, Jerneja Čoderl, Cvetka Ladinek, vaditelj: Marko Klemenc, Tina Glazer, Mira Švajger, Dragica Zlatinek, Irena Ladinek, Karolina Žvikart

KRVODAJALSTVO IN SOCIALNA POMOČ V OBMOČNI ORGANIZACIJI RDEČEGA KRIŽA RADLJE OB DRAVI

KRVODAJALSTVO

Pripravljen je bil časovni program krvodajalskih akcij po Krajevnih organizacijah Rdečega križa. Načrtovanih je bilo sedem krvodajalskih akcij, vse za Oddelek za transfuziologijo in imunohematologijo UKC Maribor. Terenske krvodajalske akcije smo izvajali v šolah in na drugih lokacijah (gasilski dom, hostel). Zadnje, ki je bila običajno na oddelku v UKC Maribor, smo letos prvič organizirali na terenu, in sicer v OŠ Brezno - Podvelka, kar se je izkazalo za dobro odločitev, saj je bila velika udeležba. Tako bomo zadnjo krvodajalsko akcijo v letu tudi v prihodnje načrtovali na terenu.

Naši krvodajalci samoiniciativno darujejo kri tudi na Oddelku za transfuzijo krvi Splošne bolnišnice Slovenj Gradec in v Centru za transfuzijsko dejavnost UKC Maribor. Za področje informativno-propagandne dejavnosti krvodajalstva je bilo redno sodelovanje s sredstvi javnega obveščanja in objave akcij v publikaciji Vodnik ter v Noviškah za Občino Radlje ob Dravi kakor tudi na spletnih straneh Občin in med novicami Radia 1. Krvodajalce vabimo na odvzem krvi tudi preko sporočil SMS, ki jih lahko pošljamo iz aplikacije e-Kaplja.

V SV Sloveniji potrebujemo v povprečju 300 krvodajalcev na teden, da bolnikom zagotovimo potrebno količino krvi. Darovanje krvi je zagotovo ena najplemenitejših oblik pomoči sočloveku.

Za pridobivanje in zagotavljanje zadostnega števila krvodajalcev in na podlagi tega zagotavljanje zadostne količine zbrane krvi je zadolžen Rdeči križ Slovenije, ki je tudi nacionalni organizator krvodajalskih akcij.

V septembru je bila organizirana strokovna ekskurzija krvodajalcev in prostovoljcev iz Krajevnih organizacij Rdečega križa v Punat na otoku Krku, katere se je udeležilo 14 krvodajalcev iz našega območja (KO RK Ribnica - Josipdol je imela 2 udeležence).

Slovenija Transplant in RKS imata dogovor o sodelovanju. Tako Rdeči križ ozavešča občane in izvaja evidentiranje darovalcev organov po svoji smrti. Za to področje imamo usposobljeno eno osebo. V letu 2022 se v naši organizaciji za darovanje organov ni izrekel nihče.

REZULTATI KRVODAJALSTVA ZA LETO 2022

KORK	Datum odvzema	Darovalo	Odklonjeno	Skupaj
Vuzenica, Muta	21. 2.	53	5	58
Radlje, Vuhred, Remšnik	25. 2.	95	8	103
Muta, Vuzenica ...	20. 6.	53	12	65
Radlje, Vuhred, Remšnik	27. 6.	83	14	97
Muta, Vuzenica	24. 10.	79	16	95
Radlje, Vuhred, Remšnik	26. 10.	97	15	112
Kapla, Ožbalt	30. 12.	36	8	44
Slovenj Gradec, Ljubljana, oddelek	vso leto	102	9	111
Maribor, oddelek	vso leto	35	5	40
SKUPAJ		633	92	725

Krvodajalci KO RK Ribnica - Josipdol darujejo kri na vseh zgoraj navedenih mestih.

SOCIALNA DEJAVNOST

V Rdečem križu ugotavljamo porast socialne stiske. Vedno več ljudi živi na robu življenjskega minimuma, kar je posledica neugodne gospodarske situacije in splošne podražitve v pokoronskem času. Vedno več je tistih, ki pri nas poiščejo pomoč. Prav zaradi tega so se potrebe posameznikov in družin po oblačilih, hrani in higienskih potrebščinah povečale.

Na Območno združenje Rdečega križa Radlje ob Dravi se je tudi v tem letu po pomoč obrnilo veliko število občanov. Za vse iskalce pomoči imamo vlogo za humanitarne pomoči,

ki jo oddajo na območnem združenju ali prostovoljcem ob prevzemu hrane na terenu.

Socialno dejavnost za omenjene kategorije oseb je Območno združenje izvajalo tudi s pomočjo enajstih Krajevnih organizacij Rdečega križa in prostovoljcev RK na terenu.

V območnem združenju Rdečega križa Radlje ob Dravi smo v tem letu pomagali socialno ogroženim posameznikom in njihovim družinskim članom s prehranskimi paketi in pralnim praškom. Razdelili smo 235 sestavljenih prehranskih paketov in 705 kg (235 paketov) pralnega praška.

Pomoč prehranskih in higienskih paketov smo razdelili po KO RK v občinah:

OBČINA	KO RK	PKT + prašek
RADLJE OB DRAVI		82
	RADLJE	46
	VUHRED	24
	REMŠNIK	12
MUTA		41
	MUTA	41
UZENICA		40
	UZENICA	40
PODVELKA		52
	PODVELKA	13
	BREZNO	13
	LEHEN	6
	OŽBALT	10
	KAPLA	10
RIBNICA NA POHORJU		20
	JOSIPDOL - RIBNICA	20
SKUPAJ		235

Paket humanitarne pomoči

Prostovoljci na terenu so na področju oskrbovanja ljudi s pomočjo in v ostalih programih opravili 5563 prostovoljnih, neplačanih ur. Pri AJPEŠ-u smo registrirani kot prostovoljska organizacija.

Tudi v tem letu je Rdeči križ Slovenije na podlagi kandidature na razpisu Ministrstva za delo, družino in socialne zadeve za imenovanje dobrodelnih organizacij za razdeljevanje hrane iz Operativnega za pomoč najbolj ogroženim osebam v Republiki Sloveniji za obdobje 2020–2023 prejel pomoč za socialno najbolj ogroženo prebivalstvo v obliki hrane.

Iz tega operativnega programa smo v Območnem združenju Rdečega križa Radlje ob Dravi prejeli in razdelili 1657 kg pšenične moke, 374 kg špagetov, 883 kg polžkov, 891 l olja, 900 kg riža, 1838 litrov mleka, 2173 kosov konzerviranih pelatov (400 g) in 2071 kosov konzerviranega fižola (400 g); skupaj 8240,60 kg pomoči.

Tudi v letu 2022 smo prejeli hrano iz razpisa REACT EU za oskrbo ranljivih skupin z živili med epidemijo. Iz tega naslova smo prejeli še 8822 l mleka, 1047 kg riža, 1006 kg špagetov, 819 kg polžkov, 1543 kg moke, 2184 l olja 1281 kos. fižola in 2885 kos. graha (400 g), 593 kos. marmelade; skupaj 17383,90 kg.

	MLEKO		MOKA		GRAH	ŠPAGETI		POLŽKI	
	REACT	SKLAD	REACT	SKLAD	REACT	REACT	SKLAD	REACT	SKLAD
OŽBALT	397	83	71	79	144	36	20	44	42
KAPLA	397	83	101	79	144	36	20	44	42
PODVELKA	483	105	91	94	180	60	20	54	56
VUHRED	880	188	163	172	276	108	40	98	70
JOSIPDOL - RIBNICA	731	157	122	138	252	72	30	76	70
LEHEN	196	44	43	44	72	24	10	22	28
REMŠNIK	436	92	76	79	144	48	20	40	42
VUZENICA	1418	310	249	261	432	168	60	160	126
MUTA	1562	310	274	296	480	168	60	156	126
RADLJE	1839	361	262	321	581	226	74	139	161
BREZNO	483	105	91	94	180	60	20	50	56
	8822	1838	1543	1657	2885	1006	374	883	819

	RIŽ		OLJE		FIŽOL		PELATI	MARMELADA
	SKLAD	REACT	SKLAD	REACT	SKLAD	REACT	SKLAD	REACT
OŽBALT	54	48	40	105	106	62	108	30
KAPLA	54	48	40	105	106	62	108	30
PODVELKA	54	48	45	120	126	78	120	30
VUHRED	90	96	81	225	199	125	192	60
JOSIPDOL - RIBNICA	81	96	75	180	161	103	168	48
LEHEN	27	24	30	45	38	22	60	12
REMŠNIK	54	48	40	105	111	69	120	30
VUZENICA	153	180	120	360	326	202	384	102
MUTA	153	180	165	390	388	236	336	108
RADLJE	126	231	210	429	384	244	457	113
BREZNO	54	48	45	120	126	78	120	30
	900	1047	891	2184	2071	1281	2173	593

Prav tako smo razdeljevali rabljena oblačila, ki jih zbiramo v posebnem skladišču. Po oceni smo razdelili 350 kg oblačil in nekaj pripomočkov za otroke (voziček, otroški sedež za v avtomobil, ležalnik, nosilka za otroka ...).

Pri distribuciji in razdeljevanju te pomoči je sodelovalo 10 Krajevnih organizacij RK z 98 prostovoljci na terenu. Glede na to, da OZ RK in KO RK na terenu nimamo logistike za nemoteno

izvajanje tega ukrepa (skladišča, vozila, viličarja), smo imeli kar nekaj težav pri izvedbi ukrepa. Zaradi epidemiološke situacije smo po terenu pripravljene pakete hrane tudi razvažali uporabnikom na dom.

**Krvodajalska organizacija
Rdečega križa Ribnica - Josipdol
Judita KOTNIK**

LETA 2022 SO SE RODILI ...

OTROK	NASELJE
Zala Garmut	Hudi Kot
Lana Stramec	Ribnica na Pohorju
Diana Pinter	Hudi Kot
Taj Kovač	Josipdol
Valentin Breznik	Zgornja Orlica

V občini Ribnica na Pohorju se je lansko leto rodilo 6 otrok, od tega tri dekleta in trije fantje. Na seznamu so zapisani le tisti, katerih starši so dovolili objavo. Enkratna denarna pomoč za novorojenčka v občini Ribnica na Pohorju znaša 300 € in ga novorojenček prejme na podlagi pisne vloge, ki jo lahko uveljavljata njegova starša v roku 6 mesecev od rojstva otroka. Vloga je dostopna na spletni strani Občine: www.ribnicanapohorju.si. Lahko pa jo oddate tudi preko portala eUprava ali slovenske poslovne točke SPOT.

NAŠI NAJMLAJŠI ...

POZDRAV POMLADI IN MATERINSTVU

Želeli smo, da je letošnji materinski dan nekaj posebnega. Za mamice smo vzgojiteljice in otroci pripravili prireditev z naslovom Pozdrav pomladi in materinstvu. Prireditev so obiskali tudi očetje, babice, dedki, tete, strici in še bi lahko naštevati. Otroci so s svojo igrivostjo in radoživostjo začinili nastop, vsak po svoje in to je bilo najlepše.

Mame so ob koncu prireditve prejele darilo s strani otrok, seveda pa nismo pozabili na preostale članice občinstva, ki so prav tako prejele manjšo pozornost.

Kot je bilo povedano na prireditvi – drage mamice, ne pozabite: »Dobra mama ima lepljiva tla, razmetano kuhinjo, kupe perila, umazano pečico in vesele otroke!«

Vrtec Ribnica na Pohorju

Alenka URNAUT, Larisa MARTINI, Ksenija ŽVIKART, Špela HRASTNIK, Katja BRICMAN, Hermina OSTRUH in Alina MIKLAVC

Skupina Metuljčki

Skupina Čebelice

Skupina Pikapolonice

PRAZNIČNI MESECE DECEMBER

V predprazničnem času smo si pričarali prijetno vzdušje z dejavnostmi, katere so otroci z zanimanjem spremljali in podoživljali. Skupaj z vrstniki so doživljali pričakovanje praznikov. Otroci so bili seznanjeni s tradicijami in navadami ljudi v tem obdobju. Pomagali so pri krašenju smrečice, odkrivali koledar pričakovanja dedka Mraza, reševali zastavljene naloge, poslušali zgodbo Novoletna jelka, ogledali smo si videoposnetke o Sv. Miklavžu, dedku Mrazu in Božičku, izdelovali novoletne okraske, voščilnice za babice, dedke in starše ter v njih pripisovali lepe želje, se učili pesmice, deklamacije, plese za prihod dedka Mraza. V skupino Pikapolonice smo v četrtek, 8. decembra 2022, povabili babice in dedke na skupno druženje, Čajanko. Za njih smo se posebej pripravili. Najprej so si skupaj z vnuki ogledali dramatizacijo zgodbe Dobri snežak, ki sva jo zaigrali vzgojiteljici in skupaj zaplesali na glasbo Delamo snežaka. Sledilo je likovno ustvarjanje. Obiskala nas je tudi skupina učencev iz šole, imenovana Koledniki. Predstavili so se z božičnimi pesmimi. Veseli december je bil zelo pester, poln pričakovanj in praznično obarvan.

Vrtec Ribnica na Pohorju, skupina Pikapolonice
Vzgojiteljici Alenka URNAUT in Larisa MARTINI

Okrasili smo novoletno jelko

Veselo druženje z dedkom Mrazom

Čajanka z babicami in dedki

METULJČKI V VESOLJU

V tem šolskem letu je rdeča nit našega oddelka »Zemlja v vesolju«. S pomočjo posnetkov, knjig in fotografij spoznavamo naše osončje, planete, Sonce, satelite in zvezde. Prebrali smo pravljice na izbrano temo. Ena izmed njih je bila tudi »Zvezdica Zaspanka«. Iz odpadnih škatel smo ustvarili vesolje in prikaz rotacije Zemlje. Neko dopoldne smo klicali tudi Primoža v Kanado, ki nam je preko video klica pokazal, da je takrat, ko imamo pri nas dan, pri njih noč. Vsak otrok je pobarval in izrezal Sonce ter planete našega osončja in ustvaril lastno zgibanko o vesolju. Pogovorili smo se o napravi za gledanje oddaljenih predmetov, zvezd, Lune in planetov. Teleskop smo prinesli v vrtec in z njim opazovali okolico. Otroci so se tudi rokovali z globusom, na katerem smo iskali in imenovali posamezne celine. Spoznali smo, da živimo na celini, ki se imenuje Evropa in v državi Slovenija. Spoznali smo tudi, da je Zemlja edini do sedaj znani planet, na katerem se je razvilo življenje. Ogledali smo si posnetke, ki prikazujejo vulkane, potrese, tornade, orkane in se o naravnih pojavih tudi pogovorili. Pogovorili smo se o pomenu čistega okolja in sodelovali v čistilni akciji, v okviru katere smo očistili okolico vrtca. Vesolje je razburljivo in skrivnostno, vendar hkrati tako zelo zanimivo.

Vrtec Ribnica na Pohorju, skupina Metuljčki
Vzgojiteljici Katja BRICMAN in Hermina OSTRUH

Zgibanka o vesolju

Prikaz rotacije Zemlje

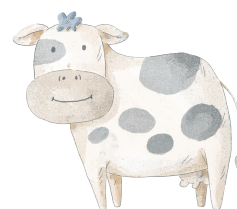
Ko zadonijo kurentovi zvonovi

Kot veleva tradicija, so tudi otroci vezali na kurentijo robčke

Ko skupaj pogledamo, kako se molze krava

FAŠENK V VRTCU

Pustovanje ali fašenk, kot temu rečejo na Ptuj in okolici, smo obeležili tudi v vrtcu. Obiskal nas je namreč kurent. Pred nami je oblekel gamaše, kožuh, ruto in kapo ter ježevko. Predstavil nam je običaj, naloge in pomen kurenta. Otroci in celoten kolektiv šole si ga je lahko ogledal in seveda tudi slišal. S svojimi zvonovi je bil prava atrakcija dneva.

*Vrtec Ribnica na Pohorju
Larisa MARTINI*

KDO NAM DAJE MLEKO?

V okviru Slovenskega tradicionalnega zajtrka smo večji poudarek poleg medu dali mleku, saj je to letošnji moto. Poleg ostalih domačih živali nam igralnico krasi tudi krava. Iz rokavice smo ji naredili vime in vanje nalili mleko. Otroci so tako videli in tudi sami preizkusili postopek molže.

PUST ŠIROKIH UST

Na pustni torek smo se prelevili v najrazličnejše maske. Vsak je bil nekaj posebnega, to, kar je želel. V skupini smo se predstavili, kdo sploh smo, saj na ta dan naših otrok ni bilo v vrtcu. Skupaj smo rajali in odganjali zimo.

*Vrtec Ribnica na Pohorju,
skupina Čebelice
Vzgojiteljici Ksenija ŽVIKART
in Špela HRASTNIK*

Skupinska fotografija skupine Čebelice

ČERNOBIL Чернобыль

Lansko leto sem si na spletu ogledal serijo o Černobilu, realistični prikaz jedrske nesreče, ki je pritegnil mojo pozornost. S sošolcem sva se odločila, da želiva izvedeti več o sami nesreči in njenih posledicah. To sva storila pri zgodovinskem krožku s pomočjo najinega razrednika Muktanande Jöbstla.

Černobil, znan tudi kot černobilska jedrska elektrarna, je bil zgrajen v 70. letih 20. stoletja. Gradnja se je začela leta 1970, uradno pa je bila odprta 26. septembra 1977. Tovarna je bila zasnovana tako, da je imela štiri reaktorje RBMK-1000, od katerih je vsak sposoben proizvajati 1.000 megavatov električne energije.

Černobilska elektrarna je temeljila na RBMK (Reaktor Bolshoy Moshchnosty Kanalny), ki je sovjetsko zasnovan grafitno moderirani reaktor. Zasnova reaktorja je bila drugačna od drugih jedrskih elektrarn na svetu, ker je uporabila pozitiven koeficient praznine, kar pomeni, da če bi v reaktorju obstajale praznine (prostori, kjer bi bilo treba nahajati hladilo, ki se uporablja v reaktorju), bi se izhodna moč dramatično povečala.

Elektrarno v Černobilu je gradilo 50.000 delavcev. Postavljena je bila v bližini mesta Pripjat, kjer so živeli delavci, ki so delali v elektrarni.

Pripjat je mesto v severni Ukrajini, ki leži blizu meje z Belorusijo. Mesto je bilo ustanovljeno leta 1970, da bi služilo kot dom delavcem, ki so delali v bližnji jedrski elektrarni Černobil. Vendar se je 26. aprila 1986 zgodila černobilska katastrofa in Pripjat so zaradi visoke ravni sevanja evakuirali.

Danes je Pripjat zapuščen in znan kot mesto duhov. Objekti in infrastruktura so prepuščeni propadanju, v mesto pa se s časom zopet vrača narava. Mesto je postalo priljubljena destinacija za turiste, ki jih zanima raziskovanje mest in zgodovina černobilske katastrofe. Vendar morajo obiskovalci upoštevati varnostne ukrepe, da se izognejo izpostavljenosti sevanja.

Gradnja te jedrske elektrarne je bila končana v fazah. Prvi reaktor je bil na mestu 1977., drugi 1978., tretji 1981. in četrti 1983. leta. Do napeljav četrtega reaktorja je elektrarna proizvajala približno 10 % ukrajinske električne energije. Gradnja pa ni potekala brez težav. Vmes je prišlo do številnih nesreč, med njimi več požarov,

eksplozij in celo kolaps hladilnega stolpa. Leta 1986 se je pripetila najhujša katastrofa v zgodovini jedrskih elektrarn, ko je eksplodiral reaktor številka štiri, kar je povzročilo ogromno radioaktivno onesnaženje in nato evakuacijo bližnjega območja.

26. aprila 1986 se je v jedrski elektrarni v Pripjatu, takrat delu Sovjetske zveze, zgodila černobilska nesreča. Eksplodiral je jedrski reaktor. Nesreča v Černobilu je najhujša jedrska nesreča v zgodovini jedrske energije. Terjala je okoli sto posrednih in ogromno neposrednih žrtev. Dan pred nesrečo je bilo načrtovano rutinsko vzdrževanje četrtega reaktorja jedrske elektrarne; delavci pa so načrtovali, da bodo izpad električne energije izkoristili za preizkus, ali bo reaktor še vedno mogoče ohladiti, če bo elektrarna izgubila napajanje. Med preizkusom pa so delavci kršili varnostne protokole: naenkrat se je električna energija povečala. Eden od razlogov, da se je nesreča zgodila, je ta, da nočna izmena ni imela veliko časa za izvedbo in pripravo na test. Veliko uslužbencev je bilo mladih in neizurjenih, kot je bil na primer Leonid Toptunov, ki je bil odgovoren za obratovalni režim reaktorja in za gibanje krmilnih palic. Bil je zaposlen kot višji inženir, kljub temu da je delal komaj 4 mesece. Reaktor so poskušali popolnoma zaustaviti, vendar je nov sunek električne energije povzročil verižno reakcijo eksplozije znotraj reaktorjev. Te eksplozije so v ozračje izpustile radioaktivno snov. Gasilci ognju, ki se je razbesnel, niso bili kos, zato so helikopterji odvrgli pesek in druge materiale, da bi pogasili požare in omejili onesnaženje. Mesto Pripjat je bilo evakuirano v 36 urah od začetka katastrofe. Radioaktivnost je hitro dosegla Švedsko, kjer so uradniki druge elektrarne zaznali radiacijo in se začeli spraševati, kaj se dogaja v Sovjetski zvezi. Najprej je Sovjetska zveza nesrečo zanikala, saj se je zavedala, da je priznanje nesreče hudo politično tveganje. 28. aprila 1986 je končno priznala nesrečo in izdala kratko sporočilo. Evakuirala je 335.000 ljudi in vzpostavila 47 km široko "izključitveno območje" okoli reaktorja. Zaradi radiacije v atmosferi je kasneje 6000 otrok in mladostnikov zbolelo za rakom ščitnice. Vplivi nesreče niso ostali le znotraj Sovjetske zveze, temveč se je več

kot 1/3 razširila po vsej srednji Evropi. Radioaktiven oblak je zajel tudi naše kraje, kar so pokazale merilne postaje. Da bi tveganja omejili na minimum, so oblasti prepovedale uporabo sveže deževnice za prehrano in napajanje živine, pašo krav za mleko, uporabo sveže zelenjave in lovljenje divjadi. Prav tako so uvedli pregled potnikov in njihove prtljage iz Sovjetske zveze. Nosečnicam in otrokom je bilo odsvetovano gibanje na prostem. Černobilska nesreča je pospešila razpad Sovjetske zveze in spodbudila svetovno protijedrsko gibanje.

Osnovna šola Ribnica na Pohorju
Bor ČRNKO,
Xaver GRUBELNIK PEČOVNIK

Posledice černobilske katastrofe

VLADA RAZGLASILA LETO 2023 ZA KAJUHOVO LETO

... Samo en cvet, en češnjev cvet odlomi, moja draga, saj veš, kako vsak tak pozdrav človeku za rešetkami pomaga.

(Karel Destovnik Kajuh)

Ko je okupator 14. aprila 1941 zavzel našo vas Ribnico na Pohorju, si je temeljito ogledal njeno okolico s kmetijami in višje ležečimi planinskimi domovi z namenom, da bi si tukaj uredil postojanke. Prevezel je popolno oblast, uvedel strogo disciplino nad vaščani, povsod prepovedal slovenski jezik in zasedena območja nadzoroval z močnimi vojaškimi silami.

Osramočeni so pod vodstvom Osvobodilne fronte složno stopili skupaj in iz ranjenih src se je rodil upor, s katerim so se odločili braniti svojo domovino, svoj slovenski jezik, svoje družine in domove. Tukaj, v sredini pohorskega operacijskega območja, je naša Ribnica na Pohorju z njenimi zavednimi in pogumnimi domačini odigrala veliko in pomembno vlogo v krvavih bojih z okupatorjem, kateri jih je pregnal tudi iz njihovih domov in so za svobodo dali svoja življenja. V ta spomin in v opomin, da se takšne grozote ne smejo več ponoviti, prirejamo vsako leto našo tradicionalno proslavo.

V tem času, ko so se močno zaostrila nasprotja med imperialističnimi in svobodoljubnimi silami v svetu in je bil oborožen spopad v Evropi neizbežen, je dozoreval naš mladi borec, pesnik in narodni heroj Karel Destovnik Kajuh, rojen 19. decembra 1922 v Šoštanju. Že s petnajstimi leti se je vključil v kulturno-politična dela šoštanjske mladine in pod psevdonimom Drago Jeran pisal prve pesmi. Ko je dopolnil komaj osemnajst let, je že prvič gledal svet iz koncentracijskega taborišča v Srbiji. Maja 1941 je nastala njegova prva vojna pesem, Nenapisano pismo iz ječe. Svoj pesniški vrh je dosegel leta 1942 in 1943, kjer se je spoprijel z nevidnim sovražnikom v družbeni sredini. Avgusta 1943 je odšel v partizansko enoto na Dolenjskem in kot vodja kulturniške skupine v XIV. diviziji ter s skupino kulturnih delavcev prirejal kulturno-politične prireditve po dolenjskih, notranjskih in belokranjskih vaseh.

Napisal je več kot 150 pesmi ter razna pisma. Bil je pesnik globoke ljubezni, upora in upanja ter eden najbolj priljubljenih predstavnikov slovenske partizanske pesmi in lirike. Pri Žlebniku v Št. Vidu, pri Zavodnjem nad Šoštanjem, se je 22. februarja 1944 končala njegova mlada pot. Star je bil komaj enaindvajset let, poln nenapisanih pesmi in goreče ljubezni do matere, do njegove velike ljubezni, domovine. Njegove pesmi so močno zaznamovale slovensko pesništvo in v ljudi globoko vsadile neomajno zaupanje, da bo jutri vse lepše. Zvestoba domovini ni bila le prazna beseda. Imela je plemeniti borbeni zanos, ki se je ujemal s takratnimi težnjami slovenskega ljudstva v boju za preživetje.

Partizanski boj se ni posluževal le bojnega orožja. Njegovo najpomembnejše orožje in podpora je bila kultura. Tudi med slovenskimi borci je bilo glasbeno ustvarjanje vsestransko in bogato. O tem pripovedujejo številne čudovite pesmi, ki jih še vedno radi prepevamo. Kajuhove vojno-ljubezenske pesmi uvrščamo med najlepše in najbolj doživete pesmi pri nas. V njih je iskreno opisal svoje, revolucionarnemu boju predano življenje. Zato so njegove pesmi že v prvi polovici 1943. leta v prepisih krožile po uporni Ljubljani in recitirali so jih tudi zaporniki. Kajuh ostaja eden najvidnejših pesnikov upora v Evropi in njegova smrt je simbol boja za kulturo.

Partizanska pesem je najbolj posredna nosilka dediščine NOB-ja in njegovih vrednot. V njenem najglobljem bistvu je zaobjeta ideja o boju za obstoj slovenskega naroda in to iz

različnih vidikov, saj poje o junaštvu, bolečini in žalosti.

Naša tradicionalna proslava v lanskem letu je bila zato posvečena Karlu Destovniku Kajuhu. Pridružili so se nam številni člani ZB iz raznih krajev Slovenije in Avstrije. Slavnostni govornik je bil tovariš Marijan Križman, predsednik Združenja zveze borcev za vrednote NOB Slovenije in je vsesplošno poudaril pomen naše velike organizacije, ki je bila ustanovljena 4. junija 1948 in danes šteje okrog 43.000 članov. Je ena najštevilčnejših civilnodružbenih organizacij v Sloveniji ter polnopravna članica mednarodne organizacije Svetovne federacije veteranov (TWVF).

S slavnostnim prihodom praporščakov ter s pripadnicami in pripadniki 1. Spominskega dolenjskega partizanskega bataljona Novo mesto se je pričela prireditev.

Z nami so bili gostje: naša zvesta prijateljica, podpredsednica Zveze koroških partizanov iz Avstrije, tovarišica Mojca Koletnik z njihovimi člani, svetovalec predsednika republike za nacionalno varnost Bojan Šefic, državni sekretar ministrstva za pravosodje dr. Sebastjan Zbičajnik, predsednik ZB za vrednote NOB Mežiške doline tovariš Stanislav Ovnič, župan Občine Ribnica na Pohorju Srečko Geč in predsednik ZB za vrednote NOB Radlje ob Dravi tovariš Matjaž Tomažič.

Skozi bogat kulturni program, ki ga je povezovala naša domačinka mag. Kaja Forneci, so kot deklamatorji Kajuhovih pesmi nastopili učenci OŠ Ribnica na Pohorju: Ema Žigart, Lejla Turjak in Timotej Hudernik. Srčno in čutno so nam obudili spomine na veliko zapuščino našega mladega borca. Ob spremljavi harmonikarja, mladega študenta glasbene pedagogike v Mariboru, Reneja Črešnarja, nam je s čudovitim prepevanjem partizanskih in Kajuhovih pesmi pobožala duše mlada pevka Ana Grdadolnik.

Leto 2022 smo zaključili zadovoljni, saj smo naš plan v celoti izpolnili in ga celo nadgradili. Trudili se bomo, da bomo tudi v prihodnje sredstva, pridobljena na razpisu Občine, porabili namensko, v skladu s pogodbo.

Delo naše organizacije ZZB za vrednote NOB Slovenije je zelo pomembno.

Naj zaključim z zapisom spominov velikega borca, stotnika s številnimi odlikovanji, Albina Mlakarja, avtorja gospoda J. Janeza Švajncerja, z naslovom Pozabljen vojak.

»Kaj pa drugi vedo, kako mi je – še vedno me preganjajo slike vojne, vlažne kasarne, blatni jarki, mrtvaška nosila, toča krogel, žvižg granat, blato in kri, raztrgano drobovje. Da nikoli več ne bom imel duševnega miru. S kakšno pravico so nam ukazali moriti nedolžne ljudi na drugi strani. Koliko mož od moje krogle je padlo na drugi strani, koliko mater je jokalo, ker jim je kroglja iz moje puške ubila sina? Tudi moja mati bi lahko jokali.«

**Občinska organizacija borcev za vrednote NOB
Ribnica na Pohorju
Maksimiljana LADINEK**

OB OBČINSKEM PRAZNIKU V RIBNICI NA POHORJU SO PLIBERČANI IN RIBNIČANI SKLENILI PRIJATELJSTVO

Občinska organizacija borcev za vrednote NOB Ribnica na Pohorju je ob občinskem prazniku Ribnice na Pohorju, v mesecu maju 2022, organizirala prireditev Slovenska pesem na Koroškem in v goste povabila najstarejši pliberški moški pevski zbor Foltej Hartman, ki prihaja izpod Pece na Koroškem in praznuje že 90 let uspešnega delovanja.

Iskrena zvestoba pevcev, ljubezen do slovenske pesmi in do Koroške sta prepoznavni v njihovih izvrstnih vokalih, katere bogato nagradijo številni ter zvesti poslušalci doma in preko meje, v Avstriji.

Mirko Nachbar je predstavil pevce in zbor z njihovo bogato zgodovino petja od leta 1931 do danes, vsa prizadevanja za slovenski jezik, za slovensko pesem in nas seznanil z njihovimi

številnimi zasluženimi nagradami ter priznanji. Da so res izvrstni pevci slovenskih pesmi, so nas prepričali z njihovim petjem in nas popeljali v mnoge spomine ter nam ob tem razrahljali čustva. Poslušalci so jih nagradili z močnim aplavzom.

Franc Kuežnik, nečak priljubljenega pisatelja in profesorja, Janka Mesnerja, nam je bral podjunščino v narečju, dela pisateljice Libuškega polja, Milke Hartman, zbor pa je zapel tudi njene ganljive pesmi.

Jožko Hudl, nekdanji ravnatelj, sedaj predsednik upokojencev v Pliberku, nam je povedal o vzponih in padcih slovenskega šolstva ter slovenskega jezika na Koroškem in kako raznoliko svoj čas zaslužene upokojitve preživljajo njihovi upokojenci.

Kako uspešno gospodarsko in kulturno deluje občina Pliberk na Koroškem nam je obširno povedal mestni svetnik in kulturni referent, Marko Trampuš.

Bili smo tudi zelo ponosni, da je bila z nami podpredsednica Koroških partizanov Mojca Koletnik. Spregovorila je o njihovem pomembnem delu na Koroškem in o sodelovanju z drugimi organizacijami ZB za vrednote NOB v Sloveniji ter v republikah nekdanje Jugoslavije.

Pevski program so popestrili tudi domači Ribniški fantje, ki že vrsto let s svojim ljudskim petjem bogatijo prireditve v naši občini in izven nje. Prejeli so že mnoga priznanja. Najbolj ponosni so na zlato državno priznanje na srečanju ljudskih pevcev ter na priznanje župana Občine Ribnica na Pohorju.

Skupaj smo bili mnenja, da je prepevanje v zborih najbolj priljubljena oblika petja, ki blagodejno vpliva na ljubitelje zborovske kulture. Tudi partizanska pesem je neposredna nosilka dediščine NOB-ja in njegovih vrednot. V njenem najglobljem bistvu je zaobjeta ideja o boju za obstoj slovenskega naroda in to iz različnih vidikov, saj poje o junaštvu, o bolečini in žalosti. O njihovem bogatem in vsestranskem ustvarjanju nam pripovedujejo številne pesmi, ki jih še vedno zelo radi prepevamo pri nas, kakor tudi na avstrijskem Koroškem.

Združilo nas je petje slovenskih pesmi in stkali smo prijateljstvo. Ribniški fantje so se jim s petjem pridružili že na 43. pohodu na Komelj, kjer jih je občinstvo prijazno sprejelo, z njimi prepevalo in jih nagradilo z aplavzom. Dogovorili smo se, da bomo podobna srečanja še organizirali, saj imajo na avstrijskem Koroškem bogato pevsko kulturo mnogih odličnih pevskih zborov, kakor tudi pri nas.

**Občinska organizacija borcev za vrednote NOB
Ribnica na Pohorju
Maksimiljana LADINEK**

Pliberški moški pevski zbor

Ribniški fantje: Branko Plevnik, August Turičnik, Jožef Zapečnik, Darko Kutin

POVOJNA OBNOVA PORUŠENE DOMOVINE JUGOSLAVIJE!

Marica Uran

V veliko čast mi je, da sem poznal go. Marijo Uran – Uranovo Marico, čeprav se takrat sploh nisem zavedal, za kako veliko prostovoljko gre.

Kot otrok sem jo srečeval ob njenem delovnem mestu. Delala je v skladišču podjetja Ingmag, kjer je sedaj Gasilski dom enote Josipdol. Sedaj, ko smo ustanovili MDB Koroške in ko pozivamo ljudi, da nam izročajo še ohranjeno gradivo iz časov mladinskega prostovoljnega dela, spoznavam, da je veliko ljudi iz naših krajev kar hitro priskočilo k obnovi domovine. Žal, večine teh ni več med nami, da bi jim lahko izrekel besedo zahvale.

LETO 1946: železniška proga BRČKO-BANOVIČI

Progo je gradilo 6.220 mladih iz Slovenije in med njimi je bila tudi, s spoštovanjem omenjena, Marija Uran in to komaj 16 let

staro dekle. Na akciji je bila od 6. septembra do 7. novembra 1946.

Naslednje leto je sodelovala tudi na zvezni delovni akciji Šamac-Sarajevo, na kateri je sodelovalo preko 14000 mladih iz Slovenije. Tudi tukaj je preživela in oddelala dva meseca, in sicer od 1. aprila do 31. maja 1947.

Legitimacija 1947, 1. stran

Legitimacija, 1. stran

Legitimacija 1947, 2. stran

Legitimacija, 2. stran

Veliko opravljenega je bilo s prostovoljnim delom, veliko tega še danes koristimo in zahvala gre prav tem brigadirkam in brigadirjem, ki so s svojo zagnanostjo in delavnostjo gradili za boljši jutri.

Prav je, da to ostaja zapisano, saj je to del naše preteklosti, del naše kulture, zgodovine in hvala hčerki, Štefki Plevnik, ki je ta dokaz ohranila, napisala kratek življenjepis in vse predala v naš arhiv.

Medobčinsko društvo brigadirjev Koroške
Nenad LAUKO

MEDOBČINSKO DRUŠTVO BRIGADIRJEV KOROŠKE MED VAMI

Leto 2021 se je poslovilo in pred nami je bilo novo leto, leto strahu, kako se bo odvijalo vse ob ukrepih in omejitvah, ki so zaznamovali pretekli dve leti. Vsi v strahu, da ne zbolimo, da ne okužimo koga, da koga ne izgubimo ... Vsega tega je bilo preveč.

Glede na razmere, ki smo jim bili priča, si Medobčinsko društvo brigadirjev Koroške ni zadalo prevelikih ciljev, saj nismo vedeli, kako bo z njihovo realizacijo. A vendar je bilo leto 2022 za naše društvo vse prej kot pa povprečno, saj so omejitve počasi ugašale in spet smo se lahko družili in uresničevali naše naloge, zaradi katerih smo se ustanovili. Veseli smo, da smo bili prejemniki priznanja župana Srečka Geča, ki je v našem delovanju videl potencial. Spoznal je, da društvo lahko samo doprinese naši lokalni skupnosti. S še večjim elanom smo se lotili košenja in urejanja travnatih površin. Kosili smo plato pred Restavracijo Ribnica, parcelo ob stopnicah, ki povezuje spodnje apartmajsko naselje z zgornjim ter okolico apartmajev Tisa in Breza. Teh delovnih akcij smo imeli devet in s tem preko 250 delovnih ur.

UREDITEV IGRAL V JOSIPDOLU

Danilo Tertinek, Anton Plazl, Anica Koren, Irena Hohnjec, Janez Vrhnjak, Anton Jakob, Jože Hohnjec in Ivan Rupnik

Nenad Lauko, Ivan Rupnik, Danilo Tertinek, Anton Plazl, Janez Vrhnjak, Anton Jakob, Jože Hohnjec, Irena Hohnjec in Anica Koren

Jože Petrič, Janez Vrhnjak, Danilo Tertinek, Ivan Rupnik in Nenad Lauko

Janez Vrhnjak, Ivan Rupnik, Nenad Lauko, Danilo Tertinek, Anton Plazl in Anton Jakob

Župan nas je prosil, če lahko učvrstimo, pobarvamo in uredimo okolico igral v Josipdolu. To smo z veseljem storili. Prvi dan smo štiri člani igrala učvrstili, naslednji dan pa jih pobarvali in očistili okolico. Akcije se nas je udeležilo 9 članov in opravili smo 89 delovnih ur.

SODELOVANJE S KO RD RIBNICA NA POHORJU

Odzvali smo se pozivu Judite Kotnik in pripeljali hrano iz Radelj ob Dravi v Josipdol. V jeseni smo še razvozili nekaj hrane tudi pomoči potrebnim v Hudem Kotu. Med tem časom smo izpeljali še enodnevno delovno akcijo pri Urbančevi koči, kjer smo uredili okolico ter počistili njeno notranjost. Pozvani smo bili s strani Občine Muta, da uredimo okolico karavle v Bistriškem jarku, za katero smo potrebovali dva dopoldneva.

MEDNARODNI KAMP »OHRID 2022«

Makedonski brigadirji so nas povabili na mednarodni kamp v Ohrid. Kampa se nas je udeležilo deset članov. Prvi dan smo potovali do Niša, kjer so nas pričakali Niški brigadirji, nas pogostili in uredili prenočišče. Naslednje jutro smo pot nadaljevali do Ohrida, kjer smo ostali sedem dni. Na našo

Mirko Vodovnik, Marija Vodovnik, Ivan Rupnik, Jože Hohnjec, Anica Koren, Sonja Prater, Irena Hohnjec, Anton Plazl in Nenad Lauko

pobudo smo priredili slovenski večer, kjer smo vse udeležence pogostili s pecivom Pekarne Radlje ob Dravi, slovenskim pivom, sokom in aperitivom. Da je večer izgledal popoln, smo pripravili promocijski material iz vseh sedmih Občin, ki nas podpirajo ter zavrteli slovensko narodno glasbo. Na našo pobudo smo v naslednjih večerih imeli še bosanski, srbski in makedonski večer.

Med nami je bil naš član Ivan Rupnik, ki je bil leta 1977 na Zvezni mladinski delovni akciji »ŠTIP 77«. Ivan je bil komandant Slovenske brigade iz Novega mesta in želja mu je bila, da bi si ogledal kraje, kjer je bil tistega davnega leta. Naša odprava mu je to omogočila. Nemudoma smo stopili v kontakt s štipskimi brigadirji, ki so nas ta dan pogostili, namestili in razkazali mesto Štip. Naslednje jutro smo se odpravili proti Sloveniji. Ustavili smo se še v Beogradu. Obiskali smo Dedinje, kjer je pokopan velikan, tov. Josip Broz Tito, in njegova žena, tov. Jovanka Broz.

Domov smo prišli v večernih urah. Naš šofer, Jože Hohnjec, nas je varno pripeljal v obe smeri, za kar smo mu neizmerno hvaležni!

V septembru, ob Radeljskih srečanjih, smo pripravili Srečanje brigadirjev Slovenije na Remšniku, kjer smo namestili spominsko ploščo v zahvalo brigadirkam in brigadirjem, ki so leta 1977 sodelovali na lokalni MDA ter leta 1980 in 1981 na Republiški MDA. Prireditve se je udeležilo preko 70 brigadir in brigadirjev iz Slovenije.

POGOZDOVANJE KRASA

Ves čas smo spremljali dogajanje na Krasu, kjer je v začetku leta pustošil požar ogromnih razsežnosti. Čakali smo na poziv, da gremo pogozdovati. 26. novembra 2022 je bila sklicana delovna akcija, katere se nas je udeležilo 17 članov. Akcija je bila vseslovenska in se je udeležilo okoli 1100 udeležencev. Posadili smo preko 11000 sadik. Brigada slovenskih brigadirjev je štela 126 brigadir in brigadirjev.

Priložnostna priponka ob pogozdovanju na Krasu

Odsevnik brigade slovenskih brigadirjev

Leto se je počasi iztekalo in mi smo zelo ponosni na opravljeno. Veseli smo, da smo lahko koristni v lokalnem prostoru, da se na takšnih srečanjih bodisi delovnih ali kako drugačnih srečujemo in družimo ter še kaj dobrega opravimo. Pospravili smo naša orodja in čakali na sneg. Tudi tega je lani bilo v izobilju. Super! Zimska sezona se lahko začne, našo Ribniško Pohorje bodo obiskali otroci, razne skupine, društva ... In sledil je še zadnji klic, da potrebujejo našo pomoč. Klicala je Katja Hren in nas prosila, če bi lahko očistili stopnišče, na katerem je bilo polno snega. Nemudoma smo se odzvali.

Tako smo leto zaključili, kot se za brigadirje spodobi. Da pa nam je lažje, se zahvaljujemo Občini Ribnica na Pohorju, Restavraciji Ribnica in RBS Turizem d.o.o., ki nas podpirajo materialno in finančno! Hvala vsem!

Za vse, ki to berete, pa en velik brigadirski pozdrav

Z-D-R-A-V-O, ZDRAVO, ZDRAVO

**Medobčinsko društvo
brigadirjev Koroške
Nenad LAUKO**

Miza s promocijskim materialom z občinskimi zastavami

Nenad Lauko, Janez Vrhnjak,
Anton Jakob, Jože Petrič,
Anton Plazl in
Jože Hohnjec

Jože Petrič in Anton Jakob

SPOMINI

MOJE OTROŠTVO IN SELITVE

Rojen sem 19. junija 1933 na Janževskem Vrhu. V naši družini je bilo osem otrok. Dva brata in ena sestra so umrli že v starosti od 1 do 3 let. Med ostalimi živimi sem jaz 4. po starosti. Najstarejša je bila sestra Greta, ki je bila od mene starejša 11 let, nato sestra Anica 10 let, najstarejši brat Janko pa leto in pol. Najmlajši brat je bil od mene mlajši 4 leta. Moja osnovnošolska izobrazba je bila zelo slaba. V času 2. svetovne vojne sem hodil v šolo vsak drugi dan, torej en dan v šolo, en dan pa sem bil pastir. Tako sva si z bratom Jankom menjavala šolo in delo pastirja. Pri štirinajstih sva končala le pet razredov osnovne šole. Pri petnajstih Mladinske brigade za izgradnjo avtoceste Zagreb–Beograd. Postavil sem jim pogoj, da ko se vrem iz udarniškega dela, da me zaposlijo kot šoferskega pomočnika v Granitni industriji Josipdol. Obljubo so mi izpolnili. Po nekaj mesecih dela šoferskega pomočnika me je nagovoril takratni tehnični vodja podjetja gospod Gregorič, dipl. ing. Svetoval mi je, naj se grem učiti za avtomehnika. Vpisal sem se v šolo, ki je trajala tri leta. Vsako leto sem praktični pouk opravljal v Josipdolu, teorijo pa po pet mesecev v Ljubljani. Ko sem se vpisal v šolo, je bil zame najsrečnejši dan v življenju. Nato sem opravil še triletno šolo za mojstre in tako postal diplomirani mojster avtomehanske stroke. S to šolo sem si pridobil status srednje šole. Pozneje sem opravil še višjo šolo inženirja organizacijskih ved.

Moj oče je bil po poklicu kovač, mati je bila doma gospodinja. Oče se je za kovača izučil v sosednji Avstriji. Bil je tudi vojak v 1. svetovni vojni. Največ se je boril v Rusiji. Ko je po vojni prišel domov, se je dodatno izobraževal in postal mojster kovaštva. Svojo kovaško obrt je imel najprej v Slovenj Gradcu. Leta 1925 jo je odprl v Ribnici na Pohorju pri Zgornjem Solerju. Žal v tej obrti ni uspel, ker mu naročniki niso plačevali. V delavnici ni imel ograde, da bi izdelke zaklenil in jih naročnikom predal šele takrat, ko bi mu plačali, zato jo je bil prisiljen zapreti. Novo zaposlitev je kot kovač našel pri lastniku kamnoloma, Milanu Lenarčiču iz Josipdola.

Naša družina se je velikokrat selila. Opisal bom le dva kraja, ki se ju spomnim. Spomini na selitve so eni zelo lepi, eni pa zelo slabi. Do mojega 5. leta smo stanovali na Janževskem Vrhu, po domače pri Stepišniku, pisali so se Grubelnik. Kmet Stepišnik, gospod Grubelnik, ni mogel plačati vseh dajatev državi, zato je moral kmetijo prodati in to za zelo nizko ceno. Ko sem dopolnil 5 let, smo se preselili v Ruše. Oče in gospod Stepišnik sta v Rušah skupaj kupila vsak polovico hiše. K hiši je spadalo tudi zemljišče, njiva in nekaj sadovnjaka. Bilo je zelo lepo. In kar je lepo, po navadi hitro mine. Oče v Rušah ni dobil dela, zato je ostal zaposlen v kamnoseški zadrugi v Ribnici na Pohorju. Domov je prihajal le ob nedeljah in praznikih. Mati je mene in brata Janka vpisala v prvi razred osnovne šole, a še preden sem ga končal, smo se spet selili. To je bilo zame nekaj najhujšega, tega groznega občutka dolgo nisem mogel pozabiti. Spomnim se, da je selitev potekala spomladi, ko je v Rušah že cvetelo sadje, mi smo se pa preselili na najemno kmetijo k Smuniku v Hudi Kot, ki je bila oddaljena le slabo uro hoda do Ribniške koče. Nisem mogel pozabiti cvetočega sadja v Rušah, pri našem novem domu pa je bilo še do kolen snega. Oba z bratom sva menila, da nama je oče s to selitvijo uničil otroštvo, zato sva mu to zelo zamerila.

KAMNOSEŠKA ZADRUGA V RIBNICI NA POHORJU

Ko sem prebiral zgodovino, nisem nikjer zasledil, da bi pisci, ki opisujejo kroniko ali zgodovino Ribnice na Pohorju in opisujejo steklarstvo, kamnolom, gozdarstvo in drugo, zapisali kaj o kamnoseški zadrugi. Ta je bila velikega pomena za narodnoosvobodilno gibanje. Hkrati je delavcem povzročala tudi veliko trpljenja.

Leta 1937 so se lastniku Lenarčiču uprli delavci in organizirali stavko. Zaradi nezadovoljstva delavcev se je začela politika proletariata. Ta politika se je začela izključno zato, ker so delavci zaslužili tako malo, da niso imeli več kaj dati v lonec. Zaradi stavke so delavci ostali brez dela, zato so ustanovili kamnoseško zadrugo. Za tisti čas je bila velika sreča, da je takrat v Ribnici na Pohorju maševal župnik Jože Lampret. Ta duhovnik je delavce spodbudil, da so si ustanovili kamnoseško zadrugo. Kot duhovnik je imel veliko stikov z ljudmi, zato je videl vso revščino delavcev in kmetov. Delavci so duhovnika imeli zelo radi. Njegove maše so vedno napolnile cerkev. Župnik se je v kraju tudi kulturno udeleževal. Režiral je igro Hlapec Jernej. Cerkevne oblasti so ga nato izgnale iz Ribnice na Pohorju v Podravske Banovine na Hrvaško. Leta 1947 so njemu v čast delavci odigrali igro Hlapec Jernej in njegova pravica. Župnik se je igre udeležil. Na ta dan je imel tudi govor, v katerem je krajanom povedal, zakaj so ga premestili službovati na Hrvaško. Prepovedali so mu tudi imeti pridige, ker je bil preveč »rdeče obarvan«. G. Lampret je v svoji oporoki zapisal, da se je vse življenje boril za »Hlapce Jerneje«, nazadnje pa je ta postal sam. Moj svak Franc Pogorelec mi je večkrat rekel: »Če bi bil vsak duhovnik tak, kot je bil g. Lampret, bi jaz hodil k maši vsak dan«.

Mogoče se boste vprašali, zakaj mi je zapis o kamnoseški zadrugi toliko pomemben. Zato, ker so v tej zadrugi bili zaposleni delavci, ki so prvi vstopili v bran proti okupatorju. Med njimi je bil tudi prvi talec iz Ribnice na Pohorju Edi Grubelnik. Bil je prvi nemški talec, ki so ga Nemci ustrelili v Mariboru. Bil je ustreljen skupaj s Slavo Klavoro leta 1941. Pred ustrelitvijo, brez zavezanih oči, so zapeli junaško pesem Hej Slovani. V Čast Slave Klavore so v Mariboru ustanovili pevski zbor, ki obstaja še danes. Osnovna šola v Ribnici na Pohorju se je po vojni imenovala po Ediju Grubelniku. Jaz sem ga dobro poznal. Bil je visok, močan človek. V ilegali so sodelovali Jurij Tržan, Franc Pogorelec in Ivo Skerlovnik.

V Zadrugi je bilo zaposlenih najmanj 50 delavcev. Točnega števila ne vem. Kot kovač je bil v zadrugi zaposlen tudi moj oče. Jaz in moj brat Janko sva v prostem času morala pomagati v kovačiji. Napihovala »gonila« sva kovaški meh, ki je bil na nožni pogon. Zadruga je imela velike vzpone in padce. Lastnik Lenarčič je na vsak način želel uničiti zadrugo. Uporabil je veliko zvijač, nakar mu je to delno tudi uspelo. Delavci so premagali vse ovire, ko so izšolali svojega delavca, ki jih je nato vodil. Knjigovodski tečaj so plačali Hinku Uranu. Ta je bil velik poštenjak in je zadrugo uspešno vodil. Delavci so imeli dosti večje plače, kot pri Lenarčiču. Vse to mi je pripovedoval kmet Bobovnik iz Josipdola in Ivo Skerlovnik, domačin, ki je bil po vojni nekaj časa direktor muzeja NOB v Mariboru.

Alojz KODRUN

NOVOSTI PRI PROMETU S KMETIJSKIMI ZEMLJIŠČI

Občina Ribnica na Pohorju spada med občine v osrčju Pohorja, zato se mi je zdelo smiselno informirati občane o spremembah na področju prometa s kmetijskimi zemljišči.

Promet s kmetijskimi zemljišči ureja Zakon o kmetijskih zemljiščih (v nadaljevanju: ZKZ), ki je bil spremenjen z novelo ZKZ-G, ki je pričela veljati 13. aprila 2022 in prinaša določene novosti, ki jih morajo poznati tako kupci kot prodajalci kmetijskih zemljišč. V prispevku bodo predstavljene zgolj novosti, ki vplivajo na promet s kmetijskimi zemljišči (konkretno prodaje in menjave) ter zakup kmetijskih zemljišč.

PRODAJA KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

V zvezi s prodajo kmetijskih zemljišč se je odpravil status zaščitene kmetije pri pravnih poslih med živimi. Navedeno pomeni, da ne velja več, da se zaščitena kmetija v smislu določb Zakona o dedovanju kmetijskih gospodarstev (v nadaljevanju: ZDKG) v pravnem prometu ne sme deliti. Sodišče bo preverjalo status zaščitene kmetije le še v postopku dedovanja, kjer še naprej velja, da se le-ta ne sme deliti (razen v primerih določenih v ZDKG).

V postopku prodaje kmetijskega zemljišča še vedno velja, da mora lastnik, ki namerava prodati kmetijsko zemljišče, gozd ali kmetijo, ponudbo za prodajo predložiti upravni enoti na območju, kjer to kmetijsko zemljišče, gozd ali kmetija leži (razen v primerih določenih v drugem odstavku 19. člena ZKZ). S predložitvijo ponudbe upravni enoti se šteje, da je lastnik le-to pooblastil, da v njegovem imenu sprejme pisno izjavo o sprejemu ponudbe. Pristojna upravna enota ponudbo nemudoma objavi na oglasni deski in na enotnem državnem portalu E-uprava. Z novelo ZKZ-G se je spremenil rok za sprejem te ponudbe iz 30 na 15 dni od dneva, ko je bila ponudba objavljena na oglasni deski upravne enote in na enotnem državnem portalu E-uprave. S tem se je »pospešil« postopek prodaje kmetijskega zemljišča, kar od zainteresiranih kupcev terja večjo skrbnost pri spremljanju objav, vezanih na prodajo kmetijskih zemljišč.

Z novelo ZKZ-G se je uvedla tudi novost, da odobritev pravnega posla s strani upravne enote ni več potrebna, če gre za kmetijsko zemljišče oziroma gozd s površino manjšo kot 200 m², in če ta površina predstavlja manj kot 5 % zemljiške

parcele. Odobritev pravnega posla tudi ni potrebna za kmetijska zemljišča, na katerih je zgrajena občinska ali državna cesta v skladu z zakonom, ki ureja ceste.

ZKZ sedaj jasneje določa, da je tudi v primerih, ko odobritev pravnega posla ni potrebna, treba pri pristojni upravni enoti vložiti vlogo, na podlagi katere upravna enota izda odločbo. Upravna enota z odločbo ugotovi, da odobritev pravnega posla ni potrebna. Navedeno je pogoj za overitev podpisov na pogodbi s strani notarja. S spremembami se uvaja tudi lažji nakup oziroma zakup kmetijskih zemljišč za lastnike, ki so kmetijska zemljišča prodali za potrebe izvedbe državnih prostorskih načrtov ali če so bili za ta namen razlašeni.

ZAKUP KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Pomembna in zanimiva se zdi tudi sprememba ZKZ, da se določbe poglavja o zakupu kmetijskih zemljišč uporabljajo zgolj za kmetijska zemljišča v lasti Republike Slovenije (s katerimi upravlja Sklad kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije) in lokalnih skupnosti. Te določbe pa ne veljajo več za kmetijska zemljišča v lasti fizičnih in pravnih oseb zasebnega prava. Za slednje se uporablja zakon, ki ureja obligacijska razmerja (Obligacijski zakonik - OZ).

Povedano drugače, pomeni, da oseba, ki želi dati v zakup kmetijsko zemljišče, to stori tako, da se z zakupnikom dogovori neposredno brez postopka z objavo na oglasni deski in brez izdaje odločbe s strani upravne enote. Oseba, ki daje v zakup kmetijsko zemljišče, tako ne rabi več upoštevati prednostnega vrstnega reda pri zakupu.

MENJAVA KMETIJSKIH ZEMLJIŠČ

Določene spremembe so tudi pri menjavi kmetijskih zemljišč. Medsebojna menjava kmetijskih zemljišč je možna zaradi bolj razumne rabe kmetijskega zemljišča. Navedeno pod pogojem, če vrednost enega zemljišča ne presega vrednosti drugega zemljišča za več kot 50 %. Dobrodošla sprememba je, da za medsebojno menjavo kmetijskih zemljišč šteje tudi menjava kmetijskih zemljišč za gozdna zemljišča in obratno. Za medsebojno menjavo kmetijskih zemljišč odobritev pravnega posla ni potrebna. O tem upravna enota izda odločbo.

Žiga CVETKO, mag. prava

Lipov drevored Josipdol

EVROPSKO LETO SPRETNOSTI 2023

V veliko veselje nam je, da je informacijska točka Europe Direct Koroška ponovno zaživila tudi v naši regiji.

Veliko se potepamo po šolah in se pogovarjamo z osnovnošolci, srednješolci in študenti o aktivnem državljanstvu, podnebnih spremembah in različnih neformalnih oblikah učenja. Poleg dogodkov za mlade smo izvedli tudi dogodke za vse starostne skupine: izmenjava rastlin »Second hand Rastlinice«, pogovor ob kavi »Sonaravna Koroška«, okrogla miza »EU razpisi« in delavnice za starejše »Vsi smo lahko digitalni«.

Kmalu vas obiščemo tudi v Ribnici na Pohorju. S skupino partnerjev Koroška mreža podpornega okolja za mlade Kor-Net bomo odprli delovno postajo za mlade in poskrbeli za pestro dogajanje.

Se veselimo!

Za več informacij nas spremljajte na FB strani: <https://www.facebook.com/europedirectkoroška>

Europe Direct Koroška
Nika SKUDNIK

EUROPE DIRECT
Koroška

IZID 23. ŠTEVILKE RIBNIŠKIH NOVIC SO FINANČNO PODPRLI

PAHERNIKOVA USTANOVA

Malgajeva 6, 2360 Radlje ob Dravi

S: www.pahernikovaustanova.si

JAVNO KOMUNALNO PODJETJE
RADLJE OB DRAVI

Javno komunalno podjetje
Radlje ob Dravi d.o.o.

Mariborska cesta 3 • 2360 Radlje ob Dravi

Partizanska cesta 3
2000 MARIBOR
Tel.: 08/ 38 49 336
E-pošta: urbis@urbis.si
www.urbis.si

PROJEKTANTI, GRADITELJI, INVESTITORJI

Podjetje Urbis vam nudi celovit prostorski inženiring od svetovanja do pridobitve dovoljenj in izdelave potrebne dokumentacije za poseg v prostor

MARA d.o.o. - turizem in razvoj

Apartmaji Mara - Hudi kot 24A, Ribnica na Pohorju

www.apartmaji-mara.si

www.mara.si

MARALD-MARSEL d.o.o.
gradbena mehanizacija - gramoz

Hmelina 4, 2360 RADLJE OB DRAVI

www.marsel.si

Doživite čare Kop tudi v poletni sezoni!

Vabimo vas, da za nepozabno doživetje aktivnega preživljanja prostega časa izberete eno izmed možnosti, ki jih ponujajo Kope.

Obisk Kop je primeren za en dan ali pa za večdnevne počitnice, kjer imate vsak dan na izbiro pester spekter dogajanja. Za vse adrenalince bo poskrbel BIKE PARK Kope, od meseca julija dalje pa boste lahko uživali v NOVEM adrenalinskem parku!

Vodene kolesarske ture z električnimi kolesi, pohodništvo, energetske točke, disc golf, mini trail in otroška ter športna igrišča bodo poskrbela, da bo vaš dan športno izkoriščen. Za vse organizirane skupine in podjetja pa nudimo prav posebno doživetje – teambuildinge na nadmorski višini 1377 metrov.

Vaše brbončice bomo razvajali z vrhunsko a-la card ponudbo v Lukovem domu, za vse ljubitelje domače kuhinje pa je poskrbljeno v osrčju Kop, na Grmovškovem domu ali pri Zajcu.

Vabljeni v naše nastanitve – Lukov dom, Apartmaje Kope ali pa v novozgrajeni Grmovškov dom. V sklopu Grmovškovega doma je urejeno tudi postajališče za avtodome, ki sprejme do 60 avtodomov in nudi idealno preživljanje časa na Kopah.

KONTAKTI: www.kope.si / 02 88 39 850 / rezervacije@kope.si

POŽARNI SISTEMI d.o.o.

Novorogoška ulica 17, 2204 Miklavž na Dravskem polju
T: 041 374 493; E: info@pozarnisistemi.si
S: www.pozarnisistemi.si

GROSEK MARJAN

Josipdol 57, 2364 Ribnica na Pohorju
T: 041 668 975

ATRIVA d.o.o.

Koroška cesta 61a, 2360 Radlje ob Dravi
T: 041 605 482; E: vanja.kolar@atriva.si
S: www.atriva.si

ŠTRASER d.o.o.

Lackova ulica 7, 2360 Radlje ob Dravi
T: 041 209 049; E: bojan@straser.si
S: www.straser.si

TISA vzdrževanje cest in gozdarske storitve, JOŽICA PRASSNITZ s.p.

Ribnica na Pohorju 43, 2364 Ribnica na Pohorju
T: 041 522 343

KAMNOSEŠTVO GRUM, MATJAŽ GRUM s.p.

Josipdol 12, 2364 Ribnica na Pohorju
P.E. Kovaška cesta 100, Lovrenc na Pohorju
T: 031 482 059; E: grummatjaz@gmail.com
S: www.kamnosestvo-grum.si

IMONT d.o.o.

Otiški Vrh 156, 2373 Šentjanž pri Dravogradu
T: 02 878 50 82; F: 02 878 54 98; E: info@imont.si
S: www.imont.si

KAMOT SISTEM d.o.o.

Pod gonjami 15b, 2391 Prevalje
T: 041 611 697; E: info@komot.si

NAGRADNA KRIŽANKA

		SVETLEČE ŽUŽELKE	GOSTINSKI OBRAT	TONE SVETINA	NADALJ. GESLA	SNAŽILKE	KOČO RACIN	ANTON OCVRK
	MAJHNA KRTAČA							
	PLAČILNI ODLOG							
	EDWARD SAPIR			IGRALNA KARTA			BOGINJA PLODNOSTI	LEP
	SERGEJ TANJEJEV			ZDRAVI-LIŠČE DEBELI ...				
	NIKOLAJ OMERSA			MOŠKO IME				
	ISIDOR RABI			NASPRO-TNO OD STAR				
	KALCIJ			MOZO-LJI				
	GRŠKI OTOK							
	IMA OBLIKO KVADRA	TELOVADBA OB GLASBI	ZLITINA Z BAKROM	KONEC POLOTOKA	3. SAMO-GLASNIKA	POLEPŠA PREDMETE	DUNAJ	
							MOŠKO IME	
	AVTOMOBIL Z ZLOŽLJIVO STREHO							
	NAVPIČNA ČRTA							
	DANSKI OTOK				DESKA ZA ROLANJE			
					OZKA DOLINA			
	ŠPANSKO GOSPOD			TRSTENJAK ANTON			NADZEMNI DEL REPE	
				RUSKA REKA			KARDELJ EDVARD	
	ROBERT BARANY			GRMIČKI Z VISEČIMI MAČICAMI				
	ANDREAS IVAR			ERNESTO SABATO			SVETOP. ŽENA	
				ENSOR JAMES			RAUL ALFONSIN	
	OPTIČNI ČITALNIK						NADALJ. GESLA	
	ŽENSKO IME						AVTOR: ANA HUĐERNIK	
							JUŽNO-AMERIŠKA ZIVAL	

Kdor želi sodelovati v tej nagradni križanki, naj izpiše geslo na kuponček, pripiše svoje ime in priimek ter naslov stalnega prebivališča. Kuponček pošlje v kuverti na naslov: **OBČINA RIBNICA NA POHORJU, Ribnica na Pohorju 1, 2364 Ribnica na Pohorju** ali pa skeniranega po elektronski pošti na naslov: **obcina@ribnicanapohorju.si**.

Vsi kupončki s pravilno napisanim geslom, ki bodo na Občino prispeli do vključno 1. 6. 2023, se bodo uvrstili v nagrado žrebanje. Trije srečni izžrebanci bodo prejeli:

- 1. nagrada: privat rezervacija WELLNESS PROSTORA SITAR za 2 osebi/2 uri**
- 2. nagrada: 50 % popusta za 60-minutno masažo po izbiri v WELLNESS SITAR**
- 3. nagrada: 50% popusta za 60-minutno masažo po izbiri v WELLNESS SITAR**

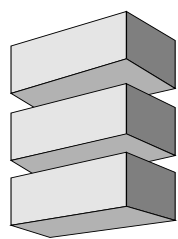
Pravila in pogoji nagradne križanke so objavljeni na spletni strani Občine Ribnica na Pohorju, www.ribnicanapohorju.si. Nagrajenci bodo objavljeni na spletni strani in oglasni deski Občine Ribnica na Pohorju.

KUPONČEK

GESLO:

IME IN PRIIMEK:

NASLOV:

ECOBETON d.o.o.

www.ecobeton.si

**Betonarna Latkova vas
Betonarna Bukovžlak
Kamnolom Josipdol
Kamnolom Brinjeva Gora**

**Telefon: 03 7000 777
031 684 888**